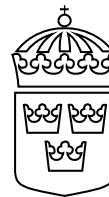

Regeringens proposition

2022/23:118

Ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Tyskland

Prop.
2022/23:118

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 25 maj 2023

Ulf Kristersson

Elisabeth Svantesson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett protokoll undertecknat den 18 januari 2023 om ändring i avtalet den 14 juli 1992 mellan Sverige och Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning. Vidare föreslås att riksdagen antar en lag om ändring i lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland.

Protokollet innebär att avtalet inte längre omfattar arvs- och gåvoskatt. Till följd av det projekt som OECD och G20 har genomfört för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster, det s.k. BEPS-projektet, införs nya minimistandarder på skatteavtalsområdet. I detta avseende förtydligas i avtalets ingress att avtalet inte syftar till att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteundandragande eller skatteflykt. Vidare uppdateras bestämmelserna om tvistlösning genom s.k. ömsesidig överenskommelse och en bestämmelse införs som ger möjlighet för en avtalslutande stat att neka avtalsförmåner i fall där ett av de huvudsakliga syftena med en transaktion eller ett arrangemang var att få förmånen.

Slutligen uppdateras ett flertal av avtalets övriga bestämmelser, t.ex. bestämmelserna om personer på vilka avtalet tillämpas, hemvist, inkomst av rörelse, företag med intressegemenskap samt handräckning i form av utbyte av upplysningar och bistånd med indrivning av skatt.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland.....	4
3	Ärendet och dess beredning	59
4	Protokollet om ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Tyskland	60
4.1	Protokollets innehåll.....	63
4.1.1	Avtalets titel	63
4.1.2	Avtalets ingress	63
4.1.3	Personer på vilka avtalet tillämpas	64
4.1.4	Skatter som omfattas av avtalet.....	64
4.1.5	Allmänna definitioner.....	65
4.1.6	Hemvist	65
4.1.7	Inkomst av rörelse	65
4.1.8	Justering av inkomst.....	66
4.1.9	Offentlig tjänst.....	66
4.1.10	Beskattning av kvarlåtenskap, arv och gåva	66
4.1.11	Utbyte av upplysningar och bistånd vid indrivning av skatter	67
4.1.12	Förbud mot diskriminering.....	69
4.1.13	Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse	69
4.1.14	Tillämpning av avtalet i vissa fall.....	70
4.1.15	Tilläggsprotokollet	70
4.1.16	Övriga ändringar.....	71
4.1.17	Protokollets ikraftträdande	71
5	Konsekvenser.....	71
Bilaga 1	Protokollet	72
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 maj 2023	93

Regeringens förslag:

1. Riksdagen godkänner protokollet undertecknat den 18 januari 2023 om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland.

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland

dels att 3 och 4 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 1 och 2 §§ och bilagan ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Det avtal för *att undvika* dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning som Sverige och Tyskland undertecknade den 14 juli 1992 *skall* gälla som lag här i landet.

Det avtal för *undvikande av* dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning som Sverige och Tyskland undertecknade den 14 juli 1992 *ska, tillsammans med det protokoll som är fogat till avtalet och utgör en del av detta, i den lydelse som detta har genom det protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 18 januari 2023, gälla* som lag här i landet.

Avtalet är intaget som bilaga till denna lag.

Avtalet *i dess genom protokollet ändrade lydelse* är intaget som bilaga till denna lag.

2 §

Avtalets beskattningsregler *skall* tillämpas endast *i den mån* dessa medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga.

Avtalets beskattningsregler *ska* tillämpas endast *till den del* dessa medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga.

-
1. Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.
 2. Lagen tillämpas första gången i fråga om
 - a) källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då lagen träder i kraft eller senare,
 - b) andra skatter på inkomst och på förmögenhet, på skatt som påförs för beskattningsperiod som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då lagen träder i kraft eller senare,
 - c) arvsfatt, på kvarlåtenskap efter person som avlider den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då lagen träder i kraft eller senare, och

d) gåvoskatt, på gåva som sker den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då lagen träder i kraft eller senare.

3. Informationsutbyte enligt artikel 29 i avtalet och bistånd vid indrivning av skatter enligt artikel 30 i avtalet, på begäran som framställs den dag då lagen träder i kraft eller senare, oavsett vilken beskattningsperiod som frågan eller beskattningsanspråket hänför sig till.

4. De upphävda artiklarna 24–28 i avtalet gäller dock fortfarande i fråga om

a) arvsskatt, på kvarlåtenskap efter person som avlider före den 1 januari det kalenderår som närmast följer efter den dag då lagen träder i kraft, och

b) gåvoskatt, på gåva som sker före den 1 januari det kalenderår som närmast följer efter den dag då lagen träder i kraft.

5. De upphävda 3 och 4 §§ gäller dock fortfarande om skattskyldighet enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt har inträtt före utgången av 2004.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet samt förhindrande av skatteflykt och skatteundandragande²

Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Bundesrepublik Deutschland zur Beseitigung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie zur Verhinderung der Steuerverkürzung und -umgehung

Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland, som önskar att ytterligare utveckla sina ekonomiska förbindelser och fördjupa sitt samarbete i skattefrågor,

som avser att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom så kallad "treaty-shopping", som syftar till att personer med hemvist i en stat som inte är part till detta avtal indirekt ska få förmåner enligt detta avtal),

har kommit överens om följande:³

Das Königreich Schweden und die Bundesrepublik Deutschland – von dem Wunsch geleitet, ihre wirtschaftlichen Beziehungen weiterzuentwickeln und ihre Zusammenarbeit in Steuersachen zu vertiefen,

in der Absicht, auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen eine Doppelbesteuerung zu beseitigen, ohne Möglichkeiten zur Nicht- oder Niedrigbesteuerung durch Steuerverkürzung oder -umgehung (unter anderem durch missbräuchliche Gestaltungen mit dem Ziel des Erhalts von in diesem Abkommen vorgesehenen Erleichterungen zum mittelbaren Nutzen von in Drittstaaten ansässigen Personen) zu schaffen –

sind wie folgt übereingekommen:

¹ Ändringen innebär bl.a. att den svenska texten anges i vänsterspalten och den tyska texten i högerspalten.

² Avtalets rubrik har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

³ Avtalets ingress har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

Artikel 1⁴

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas *Unter das Abkommen fallende Personen*

1. Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalslutande stat eller i båda avtalslutande staterna.

(1) Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

2. Vid tillämpningen av detta avtal ska inkomst som förvärfvas av eller genom en sammanslutning eller ett arrangemang, som enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalslutande staterna helt eller delvis är föremål för delägarbeskattning, anses förvärfvad av en person med hemvist i en avtalslutande stat till den del som inkomsten enligt skattelagstiftningen i den staten behandlas som inkomst hos en person med hemvist i staten i fråga.

(2) Im Sinne dieses Abkommens gelten Einkünfte, die von Rechtsträgern oder Gebilden von Rechtsträger oder Gebilde bezogen werden, die nach dem Steuerrecht eines der Vertragsstaaten als vollständig oder teilweise steuerlich transparent behandelt werden, als Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, jedoch nur, soweit die Einkünfte für Zwecke der Besteuerung durch diesen Staat als Einkünfte einer in diesem Staat ansässigen Person behandelt werden.

Artikel 2⁵

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet *Unter das Abkommen fallende Steuern*

1. Detta avtal ska tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för en avtalslutande stats, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats oder seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter som tas ut på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet,

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des

⁴ Artikel 1 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

⁵ Artikel 2 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023. Genom ändringsprotokollet har även bilagan till artikeln utgått.

däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom, samt skatter på värdestegring.

3. De skatter på vilka detta avtal tillämpas är:

a) i Förbundsrepubliken Tyskland:

- 1) inkomstskatten (die Einkommensteuer),
- 2) bolagsskatten (die Körperschaftsteuer),
- 3) näringsskatten (die Gewerbesteuer), och
- 4) förmögenhetskatten (die Vermögensteuer),

däri inbegripet de tillägg som tas ut därpå (i det följande benämnd "tysk skatt"),

b) i Sverige:

- 1) den statliga inkomstskatten,
- 2) kupongskatten,
- 3) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta,
- 4) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.,
- 5) den kommunala inkomstskatten, och
- 6) statlig förmögenhetsskatt,

(i det följande benämnd "svensk skatt").

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter under-tecknandet av avtalet tas ut vid sidan av eller i stället för de skatter som anges i punkt 3. De behöriga

Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören

a) in der Bundesrepublik Deutschland

- 1) die Einkommensteuer,
- 2) die Körperschaftsteuer,
- 3) die Gewerbesteuer und
- 4) die Vermögensteuer,

einschließlich der hierauf erhobenen Zuschläge (im Folgenden als „deutsche Steuer“ bezeichnet);

b) in Schweden

- 1) die staatliche Einkommensteuer (den statliga inkomstskatten),
- 2) die Abzugsteuer auf Dividenden (kupongskatten),
- 3) die Einkommensteuer für beschränkt Steuerpflichtige (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta),
- 4) die Einkommensteuer für beschränkt steuerpflichtige Künstler und Sportler (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.),
- 5) die Gemeindeeinkommensteuer (den kommunala inkomstskatten) und
- 6) die Vermögensteuer (statlig förmögenhetsskatt)

(im Folgenden als „schwedische Steuer“ bezeichnet).

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den in Absatz 3 genannten Steuern oder an deren

myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i deras skattelagstiftning.

Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.

Artikel 3

Artikel 3

Allmänna definitioner

Allgemeine Begriffsbestimmungen

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert:

a)⁶ ”Föbundsrepubliken Tyskland” åsyftar, när uttrycket används i geografisk betydelse, såväl Föbundsrepubliken Tysklands territorium som den del av havsbotten, dess underlag och överliggande vatten i anslutning till territorialhavet, över vilka Föbundsrepubliken Tyskland i överensstämmelse med folkrätten och sin interna lagstiftning utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion i syfte att utforska, utnyttja, bevara eller kontrollera såväl levande som ickelevande naturtillgångar eller för att producera energi från förnybara energikällor,

a) umfaßt der Ausdruck „Bundesrepublik Deutschland“, wenn im geographischen Sinn verwendet, das Hoheitsgebiet der Bundesrepublik Deutschland sowie das an das Küstenmeer angrenzende Gebiet des Meeresbodens, seines Untergrunds und der darüberliegenden Wassersäule, in dem die Bundesrepublik Deutschland in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht und ihren innerstaatlichen Rechtsvorschriften souveräne Rechte oder Hoheitsbefugnisse zum Zweck der Erforschung, Ausbeutung, Erhaltung und Bewirtschaftung der lebenden und nicht lebenden natürlichen Ressourcen oder zur Energieerzeugung aus erneuerbaren Energieträgern ausübt;

b)⁷ ”Sverige” åsyftar Konungariket Sverige och, när uttrycket används i geografisk betydelse, innefattar Sveriges territorium, Sveriges territorialhav och andra havsområden över vilka Sverige i överensstämmelse med folkrättens regler utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion,

b) bedeutet der Ausdruck „Schweden“ das Königreich Schweden und umfasst, wenn im geographischen Sinn verwendet, das Staatsgebiet, das Küstenmeer Schwedens sowie sonstige Meeresgebiete, in denen Schweden nach dem Völkerrecht souveräne Rechte oder Hoheitsbefugnisse ausübt;

⁶Artikel 3 punkt 1 a) har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

⁷Artikel 3 punkt 1 b) har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

- c) ”en avtalsslutande stat” eller ”den andra avtalsslutande staten” åsyftar Förbundsrepubliken Tyskland eller Sverige, beroende på sammanhanget,
- d) ”person” inbegriper fysisk person och bolag,
- e) ”bolag” åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas som juridisk person,
- f) ”företag i en avtalsslutande stat” och ”företag i den andra avtalsslutande staten” åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten,
- g) ”internationell trafik” omfattar varje transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten,
- h) ”fast egendom” har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång. Skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.
- c) bedeuten die Ausdrücke „ein Vertragsstaat” und „der andere Vertragsstaat”, je nach dem Zusammenhang, die Bundesrepublik Deutschland oder Schweden;
- d) umfaßt der Ausdruck „Person” natürliche Personen und Gesellschaften;
- e) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft” juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
- f) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaats” und „Unternehmen des anderen Vertragsstaats”, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen das von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
- g) umfaßt der Ausdruck „internationaler Verkehr” jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen eines Vertragsstaats betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;
- h) hat der Ausdruck „unbewegliches Vermögen” die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfaßt in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, Gebäude, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvor-

kommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen;

i)⁸ ”medborgare” åsyftar

1) i fråga om Förbundsrepubliken Tyskland, alla tyskar i den betydelse detta uttryck har i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag och alla juridiska personer, handelsbolag eller andra personsammanslutningar som bildats enligt den lagstiftning som gäller i Förbundsrepubliken Tyskland,

2) i fråga om Sverige, alla fysiska personer som är svenska medborgare och alla juridiska personer, handelsbolag eller andra personsammanslutningar som bildats enligt den lagstiftning som gäller i Sverige,

j)¹⁰ ”behörig myndighet” åsyftar

1) i Förbundsrepubliken Tyskland, den federala finansministern eller den myndighet till vilken denne har delegerat sina befogenheter,

2) i Sverige, finansministern, dennes befullmäktigade ombud eller den myndighet till vilken denne har delegerat sina befogenheter.

2.¹¹ Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som

i)⁹ betyder der Ausdruck ‚Staatsangehöriger‘

1) in bezug auf die Bundesrepublik Deutschland alle Deutschen im Sinne des Grundgesetzes für die Bundesrepublik Deutschland und alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in der Bundesrepublik Deutschland geltenden Recht errichtet worden sind;

2) in bezug auf Schweden alle natürlichen Personen, die die schwedische Staatsangehörigkeit besitzen und alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in Schweden geltenden Recht errichtet worden sind;

j) bedeutet der Ausdruck ‚zuständige Behörde‘

1) in der Bundesrepublik Deutschland den Bundesminister der Finanzen oder die Behörde, an die er seine Befugnisse delegiert hat;

2) in Schweden den Finanzminister, seinen Bevollmächtigten oder die Behörde, an die er seine Befugnisse delegiert hat.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

⁸ Artikel 3 punkt 1 i) har fått denna numrering och lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023. Bestämmelsen utgjorde tidigare punkt 1 j).

⁹ Underpunkterna i artikel 3 punkt i) har genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023 fått ett nytt numreringsformat i den tyska språkversionen. Underpunkterna 1) och 2) hade tidigare numreringsformatet aa) och bb).

¹⁰ Artikel 3 punkt 1 j) har fått denna numrering och lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023. Bestämmelsen utgjorde tidigare punkt 1 k). Underpunkterna 1) och 2) i den tyska språkversionen hade tidigare numreringsformatet aa) och bb).

¹¹ Artikel 3 punkt 2 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4

Hemvist

1.¹² Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat” person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet och innefattar också denna stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter. Detta uttryck inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) Han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena),

Artikel 4

Ansässige Person

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort aufgrund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat und jede seiner Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt folgendes:

a) Die Person gilt als in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehun-

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas,

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare,

d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

gen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;

d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket ”fast driftställe” en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket ”fast driftställe” innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad, och
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

Artikel 5

Betriebsstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebsstätte” eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebsstätte” umfaßt insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.

3. Plats för byggnads-, (3) Eine Bauausführung oder anläggnings-, eller installations- Montage ist nur dann eine verksamhet utgör fast driftställe Betriebsstätte, wenn ihre Dauer endast om verksamheten pågår mer zwölf Monate überschreitet. än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket ”fast driftställe” inte innefatta: (4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor, a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande, b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg, c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget, d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget ombesörja reklam, ge upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller liknande verksamhet av förberedande eller biträdande art, e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen zu werben, Informationen zu erteilen, wissenschaftliche Forschung zu betreiben oder ähnliche Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a–e, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art. f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, daß die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken punkt 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag – utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 – ha fast driftställe i denna stat beträffande varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i punkt 4 och som – om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet – inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda punkt.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrolleras eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

(5) Ist eine Person – mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 – für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machten.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, daß eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Kapitel II Beskattning av inkomst och förmögenhet	Abschnitt II Besteuerung des Einkommens und Vermögens
Artikel 6	Artikel 6
<i>Inkomst av fast egendom</i>	<i>Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen</i>
1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.	(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.
2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller varje annan användning av fast egendom.	(2) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.
3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.	(3) Die Absätze 1 und 2 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.
Artikel 7 ¹³	Artikel 7
<i>Inkomst av rörelse</i>	<i>Unternehmensgewinne</i>
1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället beskattas i den andra staten i enlighet med bestämmelserna i punkt 2.	(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Geschäftstätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Geschäftstätigkeit auf diese Weise aus, so können die Gewinne, die der Betriebsstätte in Übereinstimmung mit Absatz 2 zugerechnet

werden können, im anderen Staat besteuert werden.

2. Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 23, ska den inkomst som i vardera avtalslutande staten är hänförlig till det fasta driftstället som avses i punkt 1 vara den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, särskilt med avseende på driftställets mellanhavanden med andra delar av företaget, om det hade varit ett fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor, med beaktande av de funktioner som utförts, tillgångar som har använts och risker som företaget har tagit genom det fasta driftstället och genom andra delar av företaget.

(2) Im Sinne dieses Artikels und des Artikels 23 handelt es sich bei den Gewinnen, die in jedem Vertragsstaat einer in Absatz 1 genannten Betriebsstätte zugerechnet werden können, um die Gewinne, welche die Betriebsstätte, insbesondere in ihren wirtschaftlichen Beziehungen mit anderen Teilen des Unternehmens, voraussichtlich erzielen würde, wenn sie ein selbständiges und unabhängiges Unternehmen wäre, das die gleichen oder ähnliche Tätigkeiten unter den gleichen oder ähnlichen Bedingungen ausübt, unter Berücksichtigung der von dem Unternehmen durch die Betriebsstätte und durch die anderen Teile des Unternehmens ausgeübten Funktionen, genutzten Vermögenswerte und übernommenen Risiken.

3. Om en avtalslutande stat, i enlighet med punkt 2, justerar de inkomster som är hänförliga till ett fast driftställe för ett företag med hemvist i en av de avtalslutande staterna, och därmed beskattar företaget för inkomster som har varit föremål för beskattning i den andra staten, ska denna andra avtalslutande stat, i den utsträckning som är nödvändig för att undvika dubbelbeskattning avseende dessa inkomster, genomföra vederbörlig justering om den instämmer med den justering som gjorts av den förstnämnda staten. Om den andra avtalslutande staten inte instämmer, ska de avtalslutande staterna genom ömsesidig överenskommelse söka undanröja uppkommen dubbelbeskattning.

(3) Wenn in Übereinstimmung mit Absatz 2 ein Vertragsstaat die Gewinne, die der Betriebsstätte eines Unternehmens eines Vertragsstaats zugerechnet werden können, berichtigt und Gewinne des Unternehmens entsprechend besteuert, die bereits im anderen Staat besteuert wurden, wird der andere Vertragsstaat, soweit zur Beseitigung einer Doppelbesteuerung dieser Gewinne erforderlich, eine entsprechende Änderung vornehmen, wenn er der Berichtigung des erstgenannten Staates zustimmt; stimmt der andere Vertragsstaat nicht zu, so werden sich die Vertragsstaaten bemühen, eine sich daraus ergebende Doppelbesteuerung durch Verständigung zu beseitigen.

4. Om det i inkomst av rörelse ingår inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar i detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa

(4) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens gesondert behandelt werden, so werden jene

artiklar inte av bestämmelserna i denna artikel. Artikel durch diesen Artikel nicht berührt.

Artikel 8

Artikel 8

Sjöfart, luftfart och användning av containers *Seeschifffahrt, Luftfahrt und Container-Betrieb*

1. Inkomst, som företag i en avtalslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i denna stat.

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr können nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Inkomst, som företag i en avtalslutande stat förvärvar genom användningen (eget nyttjande eller uthyrning) av containers som används i internationell trafik samt därtill hörande utrustning för transport av containers, beskattas endast i denna stat.

(2) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus dem Betrieb (Nutzung oder Vermietung) von Containern, die im internationalen Verkehr verwendet werden, und der dazugehörigen Ausrüstung für die Beförderung der Container können nur in diesem Staat besteuert werden.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftorganisation.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

Artikel 9

Företag med intressegemenskap *Verbundene Unternehmen*

1. I fall då

(1) Wenn

a) ett företag i en avtalslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalslutande stat som ett företag i den andra avtalslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iaktas följande.

b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auf-

dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2.¹⁴ I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts inkomsten där. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska vid behov överlägga med varandra.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

erlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet – und entsprechend besteuert –, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem anderen Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person

¹⁴ Artikel 9 punkt 2 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalslutande stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten inte överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp.

Denna punkt berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

3. Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 2 får beträffande utdelning som tillfaller bolag som har rätt till utdelningen och som direkt äger minst 10 procent av det utbetalande bolagets kapital,

a) skatten inte tas ut om utdelningen betalas av ett i Sverige hemmahörande bolag, och

b) skatten inte överstiga 5 procent av utdelningens bruttobelopp om utdelningen betalas av ett i Förbundsrepubliken Tyskland hemmahörande bolag vars delägare inte personligen ansvarar för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft); skatten får emellertid inte tas ut om skillnaden i bolagsskattesats mellan skatt på utdelad vinst och på icke utdelad vinst uppgår till mindre än 5 procentenheter.

4. Med uttrycket ”utdelning” förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, gruvaktier, stiftarandelar eller av andra andelar i bolag, om inkomsten av dessa andelar i bolag enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist i beskattningshänseende jämställs

zahlt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist, 15 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden nicht übersteigen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Abweichend von Absatz 2 darf bei Dividenden, deren Nutzungsberechtigter eine Gesellschaft ist, die unmittelbar über mindestens 10 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt,

a) die Steuer nicht erhoben werden, wenn die Dividenden von einer in Schweden ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, und

b) die Steuer 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden nicht übersteigen, wenn die Dividenden von einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Kapitalgesellschaft gezahlt werden; die Steuer darf jedoch nicht erhoben werden, wenn der Unterschied zwischen den Sätzen der deutschen Körperschaftsteuer für ausgeschüttete Gewinne und nichtausgeschüttete Gewinne weniger als 5 Prozentpunkte beträgt.

(4) Der Ausdruck „Dividenden“ bedeutet für die Zwecke dieses Artikels Einkünfte aus Aktien, Genußrechten oder Genußscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder aus sonstigen Gesellschaftsanteilen, wenn die Einkünfte hieraus nach dem Recht des Staates, in dem die zahlende Gesellschaft ansässig ist, den Ein-

med inkomst av aktier. Uttrycket utdelning omfattar också

a) i Förbundsrepubliken Tyskland,

inkomst som bolagsman i tyst bolag uppbär i denna egenskap, inkomst av vinstandelslån, inkomst av obligationer på vilka avkastning utgår i förhållande till vinsten och liknande vinstberoende ersättningsar samt utdelning på andelsbevis i en "Investmentvermögen",

i Sverige

utdelning på andelar i aktiefond,

b) inkomst, som enligt lagstiftningen i den stat där gäldenären har hemvist i beskattningshänseende jämställs med inkomst av andelar i bolag.

5. Med avvikelse från bestämmelserna i punkterna 1–3 får inkomst av rättigheter eller fordringar med rätt till andel i vinst (i Förbundsrepubliken Tyskland innefattande inkomst som bolagsman i tyst bolag i denna egenskap uppbär eller inkomst av vinstandelslån och av obligationer på vilka avkastning utgår i förhållande till vinsten) beskattas enligt lagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör, om den vid beräkningen av gäldenärens vinst är avdragsgill där.

6. Bestämmelserna i punkterna 1–3 tillämpas inte, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt sam-

künften aus Aktien Steuerlich gleichgestellt sind. Der Ausdruck „Dividenden“ umfaßt auch

a) in der Bundesrepublik Deutschland

Einkünfte eines stillen Gesellschafters aus seiner Beteiligung als stiller Gesellschafter, Einkünfte aus partiarischen Darlehen, Gewinnobligationen und ähnlichen gewinnabhängigen Vergütungen sowie Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem Investmentvermögen:

in Schweden

Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem „Aktiefond“

b) andere Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem der Schuldner ansässig ist, den Einkünften aus Anteilen an Gesellschaften steuerlich gleichgestellt sind;

(5) Abweichend von den Absätzen 1 bis 3 dürfen Einkünfte aus Rechten oder Forderungen mit Gewinnbeteiligung (in der Bundesrepublik Deutschland einschließlich der Einkünfte eines stillen Gesellschafters aus seiner Beteiligung als stiller Gesellschafter oder aus partiarischen Darlehen und Gewinnobligationen) nach dem Recht des Staates, aus dem sie stammen, besteuert werden, wenn sie dort bei der Ermittlung des Gewinns des Schuldners abzugsfähig sind.

(6) Die Absätze 1 bis 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte in anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt wer-

band med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

7. Om bolag med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalslutande staten, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

den, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(7) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, daß diese Dividenden an eine in diesem anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder daß die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer in diesem anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalslutande staten, beskattas endast i denna andra stat, om personen i fråga har rätt till räntan.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper som utfärdats av staten och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbe-

Artikel 11

Zinsen

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können, wenn diese Person der Nutzungsberechtigte ist, nur im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus

gripna agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel. Uttrycket ”ränta” innefattar inte de inkomster som behandlas i artikel 10.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte, om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utöver självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels. Der Ausdruck „Zinsen“ umfaßt nicht die in Artikel 10 behandelten Einkünfte.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat, om personen i fråga har rätt till royaltyn.

2. Med uttrycket ”royalty” förstås i denna artikel varje slags betalning som mottas såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biografilm eller bandupptagning för television eller radio, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn eller mellan dem båda och annan person

Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können, wenn diese Person der Nutzungsberechtigte ist, nur im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme oder Bandaufnahmen für Fernsehen oder Rundfunk, von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten

royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detta gäller också beträffande överlåtelse av andel i bolag vars huvudsakliga ändamål är att direkt eller indirekt inneha eller förvalta sådan egendom i det fall överlåtaren vid någon tidpunkt under de fem år som närmast föregått försäljningen innehaft minst 10 procent i bolaget. Fast egendom, som används i eget jord- eller skogsbruk eller i näringsverksamhet, beaktas därvid inte.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden. Dies gilt auch bei der Veräußerung einer Beteiligung an einer Gesellschaft, deren Hauptzweck im direkten oder indirekten Halten oder Verwalten derartigen unbeweglichen Vermögens besteht, wenn der Veräußerer an der Gesellschaft zu irgendeinem Zeitpunkt in den fünf der Veräußerung vorausgehenden Jahren zu mindestens 10 vom Hundert an der Gesellschaft beteiligt war. Unbewegliches Vermögen, das einem eigenen land- und forstwirtschaftlichen oder gewerblichen Betrieb dient, bleibt hierbei außer Betracht.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung ge-

för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Det samma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

3. Vinst på grund av överlåtelse av skepp, luftfartyg eller containers som används i internationell trafik av företag i en avtalsslutande stat och lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp, luftfartyg eller containers beskattas endast i denna stat.

4. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1–3 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

5. I fråga om fysisk person som har haft hemvist i en avtalsslutande stat under minst två år och som har erhållit hemvist i den andra avtalsslutande staten, påverkar bestämmelserna i punkt 4 inte den förstnämnda statens rätt att fram till tidpunkten för bytet av hemvist enligt sin interna lagstiftning beskatta sådan person för värdestegring på aktier och andra andelar i bolag (Gesellschaften) och handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi eller gruvbolag (Personengesellschaften) som är hemmahörande i den förstnämnda staten eller att enligt sin interna lagstiftning beskatta vinst på grund av överlåtelse av sådan egendom som denna person förvärvar vid någon tidpunkt under de första fem åren efter bytet av hemvist.

hört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung von Seeschiffen, Luftfahrzeugen oder Containern, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im internationalen Verkehr betreibt, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe, Luftfahrzeuge oder Container dient, können nur in diesem Staat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1 bis 3 nicht genannten Vermögens können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

(5) Bei einer natürlichen Person, die in einem Vertragsstaat während mindestens zwei Jahren ansässig war und die im anderen Vertragsstaat ansässig geworden ist, berührt Absatz 4 nicht das Recht des erstgenannten Staates, bei Aktien und anderen Anteilen an Gesellschaften und Personengesellschaften, die in dem erstgenannten Vertragsstaat ansässig sind, nach seinen innerstaatlichen Rechtsvorschriften bei der Person einen Vermögenszuwachs bis zu ihrem Wohnsitzwechsel oder die Gewinne aus der Veräußerung zu besteuern, die diese Person zu irgendeinem Zeitpunkt während der ersten fünf Jahre nach dem Wohnsitzwechsel bezieht.

*Självständig yrkesutövning**Selbständige Arbeit*

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han inte i den andra avtalsslutande staten har stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. Om han har sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del av den som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

2. Uttrycket ”fritt yrke” inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, tandläkare, advokat, ingenjör, arkitekt och revisor utövar.

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung, so können die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

(2) Der Ausdruck „freier Beruf“ umfaßt insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Zahnärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten und Buchsachverständigen.

Artikel 15

Artikel 15

*Enskild tjänst**Unselbständige Arbeit*

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16–19 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning,

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16 bis 19 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in

som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

4.¹⁵ Bestämmelserna i punkt 2 tillämpas inte beträffande ersättning för arbete inom ramen för yrkesmässig uthyrning av arbetskraft. De behöriga myndigheterna skall enligt artikel 39 träffa de överenskommelser som erfordras för att undvika dubbelt uttag av skatt och för att säkra de båda avtalsslutande staternas skatteanspråk.

Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Kalenderjahres aufhält und

b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und

c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffs oder Luftfahrzeugs, das ein Unternehmen eines Vertragsstaats im internationalen Verkehr betreibt, ausgeübt wird, in diesem Staat besteuert werden.

(4) Die Bestimmungen des Absatzes 2 finden keine Anwendung auf Vergütungen für Arbeit im Rahmen gewerbsmäßiger Arbeitnehmerüberlassung. Die zuständigen Behörden treffen nach Artikel 39 die Vereinbarungen, die notwendig sind, um eine doppelte Erhebung von Abzugsteuern zu vermeiden und die Steueransprüche der beiden Vertragsstaaten zu sichern.

Styrelsearvode, ersättning till person i företagsledande ställning och annan liknande ersättning

Aufsichtsrats-, Verwaltungsrats- und Geschäftsleitungsvergütungen

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller såsom verkställande direktör eller medlem av direktionen i sådant bolag, får beskattas i denna andra stat.

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichtsrats- oder Verwaltungsrats, als Geschäftsführer oder als Vorstandsmitglied einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, können im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17

Artikel 17

Artister och idrottsmän

Künstler und Sportler

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrottsman, beskattas i denna andra stat.

(1) Ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 können Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernseh-künstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utövar verksamheten om denne kan utöva ett kontrollerande inflytande på denna andra person.

(2) Fließend Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so können diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt, wenn er auf diese andere Person einen kontrollierenden Einfluß ausüben kann.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte på inkomst från uppträdande av artister eller idrotts-

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte aus der von Künstlern oder Sportlern in einem

män, om deras vistelse i en avtalslutande stat helt eller i väsentlig omfattning direkt eller indirekt är bekostad av allmänna medel från den andra avtalslutande staten.

Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat ganz oder im wesentlichen Umfang unmittelbar oder mittelbar aus öffentlichen Kassen des anderen Vertragsstaats unterstützt wird.

Artikel 18

Artikel 18

Pension och liknande betalning

Ruhegehälter und ähnliche Zahlungen

1. Pension och liknande ersättning och livränta, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär, beskattas endast i denna stat.

(1) Erhält eine in einem Vertragsstaat ansässige Person Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen oder Renten, so können diese Bezüge nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1 beskattas belopp, som person med hemvist i en avtalslutande stat erhåller enligt socialförsäkringslagstiftningen i den andra avtalslutande staten, endast i denna andra stat. Dessa belopp kan emellertid endast beskattas i den förstnämnda staten om personen är medborgare i denna stat men inte är medborgare i den andra staten.

(2) Bezüge, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der gesetzlichen Sozialversicherung des anderen Vertragsstaats erhält, können abweichend von Absatz 1 nur in diesem anderen Staat besteuert werden. Diese Bezüge können jedoch nur im erstgenannten Vertragsstaat besteuert werden, wenn diese Person ein Staatsangehöriger dieses Staates und nicht ein Staatsangehöriger des anderen Staates ist.

3. Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1 beskattas periodiska ersättningar eller engångsbelopp, som en avtalslutande stat eller dess lokala myndigheter betalar till person med hemvist i den andra avtalslutande staten som ersättning för skada som uppkommit till följd av krigshandling eller politisk förföljelse (däri inbegripet vissa gottgörelsebetalningar; ”Wiedergutmachungsleistungen”), endast i den förstnämnda staten.

(3) Wiederkehrende und einmalige Vergütungen, die ein Vertragsstaat oder eine seiner Gebietskörperschaften an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person als Vergütung für einen Schaden zahlt, der als Folge von Kriegshandlungen oder politischer Verfolgung entstanden ist (einschließlich Wiedergutmachungsleistungen), können abweichend von Absatz 1 nur in dem erstgenannten Staat besteuert werden.

4. Med uttrycket ”livränta” förstås ett fastställt belopp, som utbetalas periodiskt på fastställda tidpunkter under en persons livstid eller under annan fastställd eller

(4) Der Begriff „Rente” bedeutet einen bestimmten Betrag, der regelmäßig zu festgesetzten Zeitpunkten lebenslänglich oder während eines bestimmten oder be-

fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar som ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

5. Person med hemvist i en avtalsslutande stat som uppbär belopp enligt socialförsäkringslagstiftningen i den andra avtalsslutande staten är berättigad till samma förmåner vid beskattningen i den förstnämnda staten som skulle ha medgivits om beloppet erhållits från källa i den förstnämnda staten.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1.¹⁶ Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, någon av dess lokala myndigheter eller av annan offentligjuridisk person i endera staten till fysisk person på grund av utfört arbete samt sådan ersättning som anges i punkt 4, beskattas endast i denna stat. Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om arbetet utförs i denna stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och är medborgare där och inte är medborgare i den förstnämnda staten.

2.¹⁷ Pension, som betalas av en avtalsslutande stat, någon av dess lokala myndigheter eller av annan offentligjuridisk person i

stimmbara Zeitabschnitts aufgrund einer Verpflichtung zahlbar ist, die diese Zahlungen als Gegenleistung für in Geld oder Geldeswert bewirkte angemessene Leistungen vorsieht.

(5) Einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die Bezüge aus der gesetzlichen Sozialversicherung des anderen Vertragsstaats erhält, sind bei der Besteuerung dieser Bezüge im erstgenannten Staat die gleichen Vergünstigungen zu gewähren, die für derartige Bezüge aus Quellen des erstgenannten Staates gewährt werden.

Artikel 19

Öffentlicher Dienst

(1) Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einer ihrer Gebietskörperschaften oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts eines der beiden Staaten an eine natürliche Person für geleistete Dienste gezahlt werden, sowie die in Absatz 4 genannten Vergütungen, können nur in diesem Staat besteuert werden. Diese Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden, die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist, ein Staatsangehöriger dieses Staates und nicht ein Staatsangehöriger des erstgenannten Staates ist.

(2) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einer ihrer Gebietskörperschaften oder einer anderen juristischen Person des

¹⁶ Artikel 19 punkt 1 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

¹⁷ Artikel 19 punkt 2 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

endera staten till fysisk person på grund av utfört arbete, beskattas, utan hinder av bestämmelserna i artikel 18, endast i denna stat. Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om personen i fråga har hemvist i denna stat och är medborgare där och inte är medborgare i den förstnämnda staten.

öffentlichen Rechts eines der bei- den Staaten an eine natürliche Person für geleistete Dienste gezahlt werden, können abweichend von Artikel 18 nur in diesem Staat besteuert werden. Diese Ruhegehälter können jedoch nur im anderen Vertragsstaat be- steuert werden, wenn die natür- liche Person in diesem Staat ansässig ist, ein Staatsangehöriger dieses Staates und nicht ein Staatsangehöriger des erstgenan- nten Staates ist.

3.¹⁸ Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersätt- ning och pension som betalas på grund av arbete som utförs i sam- band med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, någon av dess lokala myndigheter eller av annan offentligrättslig juridisk person i endera staten.

(3) Auf Vergütungen für Dienstleistungen und Ruhegehäl- ter, die im Zusammenhang mit einer gewerblichen Tätigkeit eines Vertragsstaats, einer ihrer Gebietskörperschaften oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts eines der Staaten erbracht werden, sind die Artikel 15, 16 und 18 anzu- wenden.

4.¹⁹ Punkt 1 gäller också i fråga om ersättning, som betalas

(4) Absatz 1 gilt auch für Vergütungen, die gezahlt werden

a) (Upphävd)

a) (Aufgehoben)

b) av tyska Goethe-institutet i Sverige eller för dess räkning eller av en jämförbar svensk institution i Förbundsrepubliken Tyskland eller för dess räkning för arbete vid sådan institution,

b) vom oder für das deutsche Goethe-Institut in Schweden oder eine vergleichbare schwedische Institution in der Bundesrepublik Deutschland für Dienstleistungen an diese Institutionen,

c) som utjämningsstillägg av tyska allmänna medel till i Sverige tillfälligt verksamma lärare,

c) als Ausgleichzulage aus deutschen öffentlichen Kassen an zeitweise in Schweden tätige Lehrkräfte,

d) av Sveriges Exportråd i För- bundsrepubliken Tyskland eller av Tysk-svenska handelskammaren i Sverige eller för enderas räkning för arbete som handelssekreterare respektive direktör ("Geschäfts- führer").

d) vom oder für den „Sveriges Exportråd“ in der Bundesrepublik Deutschland oder die Deutsch- schwedische Handelskammer in Schweden für Dienstleistungen als Handelssekretär beziehungs- weise Geschäftsführer.

¹⁸ Artikel 19 punkt 3 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

¹⁹ Artikel 19 punkt 4 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023, varvid underpunkt a) har upphävts.

5. Om mottagare av sådan ersättning som avses i punkt 4 inte kan beskattas i den stat som enligt punkterna 1 och 2 erhållit beskattningsrätten, har den andra staten rätt att beskatta ersättningen.

(5) Unterliegt der Zahlungsempfänger mit den in Absatz 4 genannten Vergütungen in dem Staat, dem nach Maßgabe der vorstehenden Absätze 1 und 2 das Besteuerungsrecht zustehen würde, nicht der dortigen Steuerpflicht, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht.

Artikel 20

Artikel 20

Underhållsbidrag och betalningar till studerande

Unterhaltszahlungen und Zahlungen an Studenten

1. Underhållsbidrag, däri inbegripet bidrag till barn, som person med hemvist i en avtalsslutande stat betalar till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, undantas från beskattning i denna andra stat. Detta gäller dock inte i den mån underhållsbidraget är avdragsgillt i den förstnämnda avtalsslutande staten vid beräkningen av den betalningsskyldiges skattepliktiga inkomst. Avdrag vid beskattningen som är socialt betingade anses inte såsom avdrag vid tillämpningen av denna bestämmelse.

(1) Unterhaltszahlungen, einschließlich derjenigen für Kinder, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, sind in dem anderen Staat von der Steuer befreit. Das gilt nicht, soweit die Unterhaltszahlungen im erstgenannten Staat bei der Berechnung des steuerpflichtigen Einkommens des Zahlungsverpflichteten abzugsfähig sind; Steuerfreibeträge zur Milderung der sozialen Lasten gelten nicht als Abzug im Sinne dieser Bestimmung.

2. Studerande eller person som undergår utbildning inom industri, teknik, jordbruk eller skogsbruk (praktikant däri inbegripen) och som har eller omedelbart före inresa till en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för studier eller utbildning, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sina studier eller sin utbildning, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

(2) Zahlungen, die ein Student oder ein in einem gewerblichen, technischen, land- oder forstwirtschaftlichen Lehrverhältnis Stehender (einschließlich eines Praktikanten), der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zu Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

*Annan inkomst**Andere Einkünfte*

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvat och som inte behandlas i föregående artiklar beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom, om mottagaren av inkomst har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, können ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

Artikel 22

Artikel 22

*Förmögenhet**Vermögen*

1. Fast egendom, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller som är hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

(1) Unbewegliches Vermögen, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, kann im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur

3. Skepp, luftfartyg och containers som används i internationell trafik av företag i en avtalslutande stat samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp, luftfartyg eller containers beskattas endast i denna avtalslutande stat.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som person med hemvist i en avtalslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

Artikel 23

Undvikande av dubbelbeskattning i hemviststaten

1. Beträffande person som har hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland bestäms skatten på följande sätt:

a) Såvida inte bestämmelserna i punkt b) nedan är tillämpliga undantas från beskattningsunderlaget för tysk skatt sådan inkomst som härrör från Sverige och sådan förmögenhet som är belägen i Sverige, vilka Sverige enligt detta avtal har rätt att beskatta. Förbundsrepubliken Tyskland förbehåller sig emellertid rätten att beakta den undantagna inkomsten och förmögenheten vid bestämmandet av skattesatsen för annan inkomst och förmögenhet. Föregående bestämmelser gäller även i fråga om utdelning på andelar i ett aktiebolag som betalas till bolag med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland från bolag med hemvist i Sverige, vars kapital till minst 10 procent direkt innehas av det tyska bolaget.

Verfügung steht, kann im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe, Luftfahrzeuge und Container, die von einem Unternehmen eines Vertragsstaats im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe, Luftfahrzeuge oder Container dient, können nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 23

Vermeidung der Doppelbesteuerung im Wohnsitzstaat

(1) Bei einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer werden die Einkünfte aus Schweden sowie die in Schweden gelegenen Vermögenswerte ausgenommen, die nach diesem Abkommen in Schweden besteuert werden können und die nicht unter Buchstabe b) fallen. Die Bundesrepublik Deutschland behält aber das Recht, die so ausgenommenen Einkünfte und Vermögenswerte bei der Festsetzung des Steuersatzes für andere Einkünfte und Vermögenswerte zu berücksichtigen. Die vorstehenden Bestimmungen sind auch auf Einkünfte aus Ausschüttungen auf Beteiligungen an Kapitalgesellschaften anzuwenden, die an eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft von einer in Schweden ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, deren Kapital zu mindestens 10 v.H.

Från beskattningsunderlaget undantas emellertid inte utdelning från investeringsfonder ("Investmentfonds") eller utdelning av belopp för vilket avdrag medgivits vid fastställandet av det utdelande bolagets beskattningsbara vinst i Sverige.

Beträffande skatt på förmögenhet skall likaså från beskattningsunderlaget för tysk skatt undantas sådana andelar på vilka utdelning – om sådan skulle betalas – enligt föregående meningar skulle undantas från beskattningsunderlaget.

b) Med iakttagande av bestämmelserna i tysk skattelagstiftning om avräkning av utländsk skatt skall från tysk inkomstskatt och bolagsskatt avräknas sådan svensk skatt på inkomst som enligt svensk lagstiftning och i överensstämmelse med detta avtal erlagts på nedanstående inkomster som härrör från Sverige:

- 1) Utdelning, som inte omfattas av bestämmelserna i punkt a,
- 2) vinst som enligt bestämmelserna i artikel 13 punkt 1 andra meningen och artikel 13 punkt 5 får beskattas i Sverige,
- 3) ersättning som enligt bestämmelserna i artikel 15 punkt 4, artiklarna 16 och 17 får beskattas i Sverige, och

unmittelbar der deutschen Gesellschaft gehört.

Nicht von der Steuerbemessungsgrundlage werden jedoch Ausschüttungen ausgenommen, die von einem Investmentfonds gezahlt werden, und Ausschüttungen von Beträgen, die bei der Ermittlung der Gewinne der ausschüttenden Gesellschaft für Zwecke der schwedischen Steuer abgezogen worden sind.

Für die Zwecke der Steuern vom Vermögen werden von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer ebenfalls Beteiligungen ausgenommen, deren Ausschüttungen, falls solche gezahlt würden, nach den vorhergehenden Sätzen von der Steuerbemessungsgrundlage auszunehmen wären.

b)²⁰ Auf die von den nachstehenden Einkünften aus Schweden zu erhebende deutsche Einkommen- und Körperschaftsteuer wird unter Beachtung der Vorschriften des deutschen Steuerrechts über die Anrechnung ausländischer Steuern die schwedische Steuer angerechnet, die nach schwedischem Recht und in Übereinstimmung mit diesem Abkommen gezahlt worden ist für

- 1) Einkünfte aus Dividenden, die nicht unter Buchstabe a fallen,
- 2) Einkünfte, die nach Artikel 13 Absatz 1 Satz 2 und Artikel 13 Absatz 5 in Schweden besteuert werden können,
- 3) Vergütungen, die nach den Artikeln 15 Absatz 4, 16 und 17 in Schweden besteuert werden können, und

²⁰ Underpunkterna i artikel 23 punkt b) har genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023 fått ett nytt numereringsformat i den tyska språkversionen. Underpunkterna har 1)–4) hade tidigare numereringsformatet aa)–dd).

4) inkomst beträffande vilken enligt artikel 43 punkt 1 i stället för skattebefrielse avräkning skall ske.

Vid tillämpningen av denna punkt anses alla vinster och inkomster som uppstår av person med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland ha källa i Sverige om dessa beskattas i Sverige i enlighet med detta avtal.

2. Beträffande person med hemvist i Sverige undviks dubbelbeskattning på följande sätt:

a) I fall då person med hemvist i Sverige uppstår inkomst som enligt detta avtal får beskattas i Förbundsrepubliken Tyskland, skall Sverige – med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (även i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) – från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i Förbundsrepubliken Tyskland för inkomsten.

b) I fall då person med hemvist i Sverige, som tidigare har haft hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland, uppstår vinst på grund av överlåtelse av egendom som enligt bestämmelserna i artikel 13 punkt 5 har beskattats i Förbundsrepubliken Tyskland, skall Sverige från sin skatt på sådan vinst avräkna ett belopp motsvarande den skatt som tagits ut på vinsten i Förbundsrepubliken Tyskland, däri inbegripet den skatt som vid tidpunkten för byte av hemvist tagits ut på den då uppkomna förmögenhetsökningen. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska skatten, beräknad utan

4) Einkünfte auf die nach Artikel 43 Absatz 1 anstelle einer Steuerbefreiung eine Steueranrechnung zu gewähren ist.

Im Sinne dieses Absatzes gelten Gewinne oder Einkünfte einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Person als aus Quellen in Schweden stammend, wenn sie in Übereinstimmung mit diesem Abkommen in Schweden besteuert werden.

(2) Bei einer in Schweden ansässigen Person wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

a) Bezieht eine in Schweden ansässige Person Einkünfte, die nach diesem Abkommen in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden können, so rechnet Schweden unter Beachtung der Bestimmungen des schwedischen Steuerrechts (unter Beachtung der jeweils anzuwendenden Änderungen, die den allgemeinen Grundsatz dieser Bestimmungen unberührt lassen) auf seine von diesen Einkünften erhobene Steuer den Betrag an, der der in der Bundesrepublik Deutschland hierfür gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht.

b) Bezieht eine in Schweden ansässige Person, die vorher in der Bundesrepublik Deutschland ansässig war, Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen, das in Übereinstimmung mit Artikel 13 Absatz 5 in der Bundesrepublik Deutschland besteuert worden ist, so rechnet Schweden auf seine von diesen Gewinnen erhobene Steuer den Betrag an, der der in der Bundesrepublik Deutschland für diese Gewinne gezahlten Steuer, einschließlich der Steuer, die im Zeitpunkt des Wohnsitzwechsels den zu diesem Zeitpunkt entstandenen Vermögenszuwachs erhoben worden ist,

sådan avräkning, som är hänförlig till realisationsvinsten.

Denna bestämmelse tillämpas endast på överlåtelser som skett inom en tidrymd av tio år räknat från bytet av hemvist.

c) I fall då person med hemvist i Sverige innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Förbundsrepubliken Tyskland, skall Sverige från förmögenhetsskatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i Förbundsrepubliken Tyskland. Avräkningsbeloppet får emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i Förbundsrepubliken Tyskland.

d) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 18 respektive artikel 19 beskattas endast i Förbundsrepubliken Tyskland, får Sverige beakta inkomsten vid bestämmandet av skattesatsen på annan inkomst.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 är utdelning på aktie i aktiebolag ("Kapitalgesellschaft") med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland till bolag med hemvist i Sverige undantagen från svensk skatt i den mån utdelningen enligt svensk lagstiftning skulle ha varit undantagen från svensk skatt, om båda bolagen hade haft hemvist i Sverige. Sådan skattebefrielse medges dock endast, om den vinst av vilken utdelningen betalas

entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten schwedischen Steuer nicht übersteigen, die auf den Veräußerungsgewinn entfällt.

Diese Bestimmung gilt nur bei Veräußerungen innerhalb eines Zeitraums von 10 Jahren nach dem Wohnsitzwechsel.

c) Besitzt eine in Schweden ansässige Person Vermögen, das nach diesem Abkommen in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden kann, so rechnet Schweden auf die vom Vermögen dieser Person erhobenen Vermögensteuer den Betrag an, der in der Bundesrepublik Deutschland gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten schwedischen Vermögensteuer nicht übersteigen, die auf das in der Bundesrepublik Deutschland zu besteuernde Vermögen entfällt.

d) Bezieht eine in Schweden ansässige Person Einkünfte, die in Übereinstimmung mit Artikel 18 beziehungsweise Artikel 19 nur in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden können, so kann Schweden diese Einkünfte bei der Festsetzung des Steuersatzes für andere Einkünfte berücksichtigen.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 sind Ausschüttungen auf Beteiligungen an Kapitalgesellschaften, die eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft an eine in Schweden ansässige Gesellschaft tätigt, von der schwedischen Steuer befreit, soweit die Ausschüttungen nach schwedischem Recht von der schwedischen Steuer befreit wären, wenn beide Gesellschaften in Schweden ansässig wären.

uteslutande eller nästan uteslutande utgörs av

a) vinst som underkastats den normala bolagsskatten i Förbundsrepubliken Tyskland eller en med svensk bolagsskatt jämförlig inkomstskatt i Förbundsrepubliken Tyskland eller i en annan stat, eller

b) utdelning, vilken bolaget under utdelningsåret eller tidigare år mottagit på bolagsandelar som bolaget innehar i bolag med hemvist i tredje stat och vilken hade varit undantagen från svensk skatt om bolagsandelarna för vilka utdelningen betalas innehafts direkt av bolaget med hemvist i Sverige.

Denna skattebefrielse medges dock inte beträffande utdelning från investeringsfonder ("Investmentfonds") eller utdelning av belopp för vilket avdrag medgivits vid fastställandet av det utdelande bolagets beskattningsbara vinst i Förbundsrepubliken Tyskland.

4. Om bolag med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland använder inkomst från Sverige för utdelning, hindrar bestämmelserna i punkt 1 inte tillämpningen av reglerna om utdelningsbeskattning ("Ausschüttungsbelastung") enligt skattelagstiftningen i Förbundsrepubliken Tyskland.

Diese Freistellung ist jedoch nur zu gewähren, wenn die Gewinne, aus denen die Ausschüttungen stammen, ausschließlich oder fast ausschließlich bestehen aus

a) Gewinnen, die der normalen Körperschaftsteuer der Bundesrepublik Deutschland oder einer mit der schwedischen Körperschaftsteuer zu vergleichenden Besteuerung in der Bundesrepublik Deutschland oder in einem anderen Staat unterlegen haben, oder

b) Ausschüttungen, die die Gesellschaft im Jahr der Ausschüttung oder in früheren Jahren aus Gesellschaftsanteilen empfangen hat, die sie an einer in einem dritten Staate ansässigen Gesellschaft hält und die freigestellt worden wären, wenn die Gesellschaftsanteile, aus denen die Ausschüttungen getätigt wurden, direkt von der in Schweden ansässigen Gesellschaft gehalten worden wären.

Diese Freistellung ist nicht zu gewähren, wenn die Ausschüttungen von einem Investmentfonds gezahlt werden, und bei Ausschüttungen von Beträgen, die bei der Ermittlung der Gewinne der ausschüttenden Gesellschaft für Zwecke der deutschen Steuer abgezogen worden sind.

(4) Verwendet eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft Einkünfte aus Schweden zur Ausschüttung, so schließt Absatz 1 die Herstellung der „Ausschüttungsbelastung“ nach den Vorschriften des deutschen Steuerrechts nicht aus.

Prop. 2022/23:118	Kapitel III Beskattnng av kvarlåtenskap, arv och gåva	Abschnitt III Besteuerung von Nachlässen, Erbschaften und Schenkungen
	Artiklarna 24–28 (Upphävda) ²¹	Artikel 24 bis 28 (aufgehoben)
	Kapitel IV Handräckning i skatteärenden	Abschnitt IV Beistand in Steuersachen
	Artikel 29 ²²	Artikel 29
	<i>Utbyte av upplysningar</i>	<i>Informationsaustausch</i>

1. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2.

2. Upplysningar som en avtalslutande stat tagit emot enligt punkt 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsyftas i punkt 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna endast för sådana ända-

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Verwaltung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt.

(2) Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Festsetzung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung, der Entscheidung über Rechtsbehelfe hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Per-

²¹ Artiklarna 24–28 har upphävts genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

²² Artikel 29 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

mål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av detta får upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit användas för andra ändamål när sådana upplysningar får användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna ger tillstånd för sådan användning.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (*ordre public*).

4. Då en avtalsslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel ska den andra avtalsslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i punkt 3, men detta medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra lämna

sonen eller Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offenlegen. Ungeachtet der Sätze 1 bis 3 können Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, für andere Zwecke verwendet werden, wenn sie nach dem Recht beider Staaten für diese anderen Zwecke verwendet werden können und die zuständige Behörde des übermittelnden Staates dieser Verwendung zugestimmt hat.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

c) Informationen zu erteilen, die ein Betriebs-, Geschäfts-, Gewerbe-, Handels- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung (*ordre public*) widerspräche.

(4) Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn er diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die in Satz 1 enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen nach Absatz 3, aber diese Beschrän-

upplysningar uteslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

kungen sind nicht so auszulegen, als könnte ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil er kein innerstaatliches Interesse an diesen Informationen hat.

5. Bestämmelserna i punkt 3 medför inte rätt för en avtalslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

(5) Absatz 3 ist nicht so auszulegen, als könnte ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Finanzinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf Eigentumsanteile an einer Person beziehen.

Artikel 30²³

Artikel 30

Bistånd vid indrivning av skatter

Amtshilfe bei der Steuererhebung

1. De avtalslutande staterna ska bistå varandra vid indrivning av skattefordringar. Sådant bistånd begränsas inte av artiklarna 1 och 2. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna får träffa överenskommelse om den närmare tillämpningen av denna artikel.

(1) Die Vertragsstaaten leisten sich gegenseitige Amtshilfe bei der Erhebung von Steueransprüchen. Diese Amtshilfe wird durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können durch Verständigung regeln, wie dieser Artikel durchzuführen ist.

2. Med uttrycket ”skattefordran” förstås i denna artikel en fordran på ett belopp avseende skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalslutande staterna, deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, i den mån beskattningen inte strider mot detta avtal eller mot något annat instrument till vilket de avtalslutande staterna är parter, samt ränta, administrativa straffavgifter och kostnader för indrivning eller säkringsåtgärd som hänför sig till sådant belopp.

(2) Der Ausdruck ‚Steueranspruch‘ im Sinne dieses Artikels bedeutet einen Betrag, der aufgrund von Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, geschuldet wird, soweit die entsprechende Besteuerung nicht diesem Abkommen oder anderen Übereinkünften, denen die Vertragsstaaten beigetreten sind, widerspricht, sowie mit diesem Betrag zusammenhängende Zinsen, Geldbußen sowie Vollstreckungskosten und Kosten für Sicherungsmaßnahmen.

3. När en skattefordran i en avtalsslutande stat är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och fordran ska betalas av en person som enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra dess indrivning, ska denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för indrivning av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Denna skattefordran ska drivas in av den andra staten enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning om verkställighet och indrivning som om fordran vore en av dess egna skattefordringar.

4. När en skattefordran i en avtalsslutande stat enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen ska denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för vidtagande av säkringsåtgärder av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Den andra staten ska vidta säkringsåtgärder avseende denna skattefordran enligt bestämmelserna i dess lagstiftning som om denna vore en av dess egna skattefordringar. Detta gäller även om skattefordringen vid tidpunkten då sådana åtgärder vidtas inte är verkställbar i den förstnämnda staten eller ska betalas av en person som har rätt att förhindra dess indrivning.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 3 och 4 ska en skattefordran som erkänts av en

(3) Ist ein Steueranspruch eines Vertragsstaats nach dem Recht dieses Staates vollstreckbar und wird er von einer Person geschuldet, die zu diesem Zeitpunkt nach dem Recht dieses Staates die Vollstreckung nicht verhindern kann, so wird dieser Steueranspruch auf Ersuchen der zuständigen Behörde dieses Staates für die Zwecke der Erhebung von der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats anerkannt. Der Steueranspruch wird von dem anderen Staat nach dessen Rechtsvorschriften über die Vollstreckung und Erhebung der eigenen Steuern erhoben, als handelte es sich bei dem Steueranspruch um einen Steueranspruch dieses anderen Staates.

(4) Handelt es sich bei einem Steueranspruch eines Vertragsstaats um einen Anspruch, bei dem dieser Staat nach seinem Recht Maßnahmen zur Sicherung der Erhebung erlassen kann, so wird dieser Steueranspruch auf Ersuchen der zuständigen Behörde dieses Staates zum Zweck der Einleitung von Sicherungsmaßnahmen durch die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats anerkannt. Dieser andere Staat leitet in Übereinstimmung mit den eigenen Rechtsvorschriften Sicherungsmaßnahmen in Bezug auf diesen Steueranspruch ein, als wäre der Steueranspruch ein Steueranspruch dieses anderen Staates, selbst wenn der Steueranspruch im Zeitpunkt der Einleitung dieser Maßnahmen in dem erstgenannten Staat nicht vollstreckbar ist oder von einer Person geschuldet wird, die berechtigt ist, die Vollstreckung zu verhindern.

(5) Ungeachtet der Absätze 3 und 4 unterliegt ein von einem Vertragsstaat für die Zwecke des

avtalslutande stat enligt punkt 3 eller 4, i denna stat inte omfattas av tidsfrister eller ges någon förmånsrätt som gäller för en skattefordran enligt lagstiftningen i denna stat på grund av fordringens art. En skattefordran som erkänts av en avtalslutande stat enligt punkt 3 eller 4 ska inte heller ges förmånsrätt som gäller för denna skattefordran enligt lagstiftningen i den andra avtalslutande staten.

6. Förfaranden som rör förekomsten, giltigheten eller den beloppsmässiga omfattningen av en skattefordran i en avtalslutande stat ska inte anhängiggöras vid domstolar eller administrativa myndigheter i den andra avtalslutande staten.

7. Om, efter det att en begäran gjorts av en avtalslutande stat enligt punkt 3 eller 4 men innan den andra avtalslutande staten drivit in och överfört skattefordran till den förstnämnda staten, den skattefordran det gäller upphör att vara

a) i fall som avses i punkt 3, en skattefordran i den förstnämnda staten som är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och som gäldenären enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra dess indrivning, eller

b) i fall som avses i punkt 4, en skattefordran i den förstnämnda staten som enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen,

ska den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten om detta

Absatzes 3 oder 4 anerkannter Steueranspruch als solcher in diesem Staat nicht den Verjährungsfrist oder den Bestimmungen über vorrangige Behandlung eines Steueranspruchs nach dem Recht dieses Staates. Auch hat ein Steueranspruch, der von einem Vertragsstaat für die Zwecke des Absatzes 3 oder 4 anerkannt wurde, in diesem Staat nicht den Vorrang, den dieser Steueranspruch nach dem Recht des anderen Vertragsstaats hat.

(6) Verfahren im Zusammenhang mit dem Bestehen, der Gültigkeit oder der Höhe eines Steueranspruchs eines Vertragsstaats können nicht bei den Gerichten oder Verwaltungsbehörden des anderen Vertragsstaats eingeleitet werden.

(7) Verliert der betreffende Steueranspruch, nachdem das Ersuchen eines Vertragsstaats nach Absatz 3 oder 4 gestellt wurde und bevor der andere Vertragsstaat den betreffenden Steueranspruch erhoben und an den erstgenannten Staat ausgezahlt hat,

a) im Fall eines Ersuchens nach Absatz 3 seine Eigenschaft als Steueranspruch des erstgenannten Staates, der nach dem Recht dieses Staates vollstreckbar ist und von einer Person geschuldet wird, die zu diesem Zeitpunkt nach dem Recht dieses Staates die Vollstreckung nicht verhindern kann, oder

b) im Fall eines Ersuchens nach Absatz 4 seine Eigenschaft als Steueranspruch des erstgenannten Staates, für den dieser Staat nach seinem Recht Maßnahmen zur Sicherung der Erhebung erlassen kann,

so teilt die zuständige Behörde des erstgenannten Staates dies der zuständigen Behörde des anderen Staates unverzüglich mit, und

och i enlighet med vad den andra staten bestämmer ska den förstnämnda staten antingen vilandeförklara eller återkalla sin begäran.

8. Bestämmelserna i denna artikel medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) vidta åtgärder som skulle strida mot allmän hänsyn (*ordre public*),

c) lämna bistånd om den andra avtalsslutande staten inte vidtagit alla rimliga åtgärder för indrivning eller säkringsåtgärder som står till dess förfogande enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis,

d) lämna bistånd i fall där den administrativa bördan för denna stat uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den andra avtalsslutande staten.

Artiklarna 31–37 (Upphävda)²⁴

Kapitel V
Skydd för den skattskyldige och ömsesidig överenskommelse

Artikel 38

Förbud mot diskriminering

1.²⁵ Medborgare i en avtalsslutande stat ska inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande

nach Wahl des anderen Staates setzt der erstgenannte Staat das Ersuchen aus oder nimmt es zurück.

(8) Dieser Artikel ist nicht so auszulegen, als verpflichtete er einen Vertragsstaat,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) Maßnahmen durchzuführen, die der öffentlichen Ordnung (*ordre public*) widersprechen;

c) Amtshilfe zu leisten, wenn der andere Vertragsstaat nicht alle angemessenen Maßnahmen zur Erhebung oder Sicherung seines Steueranspruchs, die nach seinen Gesetzen oder seiner Verwaltungspraxis möglich sind, ausgeschöpft hat;

d) Amtshilfe zu leisten, wenn der Verwaltungsaufwand für diesen Staat im Vergleich zum sich daraus ergebenden Vorteil für den anderen Vertragsstaat unverhältnismäßig hoch ist.

Artikel 31 bis 37 (aufgehoben)

Abschnitt V
Schutz des Steuerpflichtigen und Verständigung

Artikel 38

Verbot der Diskriminierung

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtungen unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und

²⁴ Artiklarna 31–37 har upphävts genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

²⁵ Artikel 38 punkt 1 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastade. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på personer som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse innebär inte skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 4 eller artikel 12 punkt 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit unterworfen sind oder unterworfen werden können. Satz 1 gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreiheiten, -vergünstigungen und -ermäßigungen zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(3) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 4 oder Artikel 12 Absatz 4 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im

erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

(4) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

(5) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 39²⁶

Artikel 39

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

Verständigungsverfahren

1. Om en person anser att en eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att det påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 38 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken ska läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsbehelfe ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 38 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist.

²⁶ Artikel 39 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats ska genomföras utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter.

Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, durch Verständigung zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam beraten, um eine Doppelbesteuerung in Fällen, die im Abkommen nicht behandelt sind, zu beseitigen.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der Absätze 1 bis 3 unmittelbar miteinander verkehren.

Artiklarna 40 och 41 (Upphävda)²⁷ Artikel 40 und 41 (aufgehoben)

Artikel 42

Artikel 42

Luftfartskonsortier

Luftfahrtkonsortien

1. Beträffande det svensk-dansknorska luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System gäller följande:

a) Bestämmelserna i artikel 8, artikel 13 punkt 3 och artikel 22 punkt 3 tillämpas beträffande den rörelseinkomst, realisationsvinst och förmögenhet som är hänförlig till den svenske delägaren i konsortiet.

b) Ersättning för arbete som en person med hemvist i Sverige utför ombord på luftfartyg i internationell trafik som tillhör konsortiet beskattas endast i Sverige.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller i motsvarande mån i det fall Förbundsrepubliken Tyskland eller Lufthansa AG bildar ett motsvarande konsortium.

Artikel 43

Kvalifikationskonflikter

1. Hemviststaten undviker dubbelbeskattning genom avräkning enligt de principer som anges i artikel 23 i stället för att medge skattebefrielse när

(1) Hinsichtlich des schwedisch-dänisch-norwegischen Luftfahrtkonsortiums „Scandinavian Airlines System“ gilt folgendes:

a) für die Gewinne des Konsortiums, seine Veräußerungsgewinne sowie für Vermögen, die auf den schwedischen Teilhaber des Konsortiums entfallen, gelten die Bestimmungen des Artikels 8, des Artikels 13 Absatz 3 und des Artikels 22 Absatz 3;

b) Vergütungen für unselbständige Arbeit, die von einer in Schweden ansässigen Person an Bord eines im internationalen Verkehr betriebenen Luftfahrzeugs des Konsortiums ausgeübt wird, können nur in Schweden besteuert werden.

(2) Die Bestimmungen des Absatzes 1 gelten entsprechend, falls die Bundesrepublik Deutschland oder die Lufthansa AG einem entsprechenden Konsortium beitreten.

Artikel 43

Abkommensanwendung in besonderen Fällen

(1) Der Wohnsitzstaat vermeidet die Doppelbesteuerung anstelle einer nach Artikel 23 zu gewährenden Steuerbefreiung durch eine Steueranrechnung nach den Grundsätzen des genannten Artikels,

a)²⁸ de avtalsslutande staterna i fråga om inkomst eller förmögenhet eller delar därav tillämpar sinsemellan olika bestämmelser i avtalet och konsekvensen av denna olika tillämpning blir att inkomsten eller förmögenhetstillgången blir föremål för dubbelbeskattning, icke-beskattning eller lägre beskattning och – när det gäller dubbelbeskattning – frågan inte kan lösas genom förfarande enligt artikel 39, eller

b) hemviststaten efter vederbörlig konsultation och med förbehåll för inskränkningar i sin interna rätt på diplomatisk väg har underrättat den andra avtalsslutande staten om andra inkomster på vilka man avser att tillämpa detta stycke. Underrättelsen får verkan från och med den första dagen i det kalenderår som följer närmast efter det år då underrättelsen överlämnats och alla rättsliga förutsättningar enligt lagstiftningen i den underrättande staten uppfyllts för att underrättelsen skall bli verksamt.

2.²⁹ Detta avtal skall inte tolkas så

a) att någon kan undgå skattskyldighet i en avtalsslutande stat genom missbruk av de möjligheter till tolkning av avtalet som intern lagstiftning medger,

b) att det hindrar en avtalsslutande stat att tillämpa lagstiftning avseende delägare i utländska juridiska personer som är föremål för låg beskattning.

Om bestämmelserna i föregående

a) wenn in den Vertragsstaaten Einkünfte oder Vermögen oder Teile davon unterschiedlichen Abkommensbestimmungen zugeordnet werden und wenn aufgrund dieser unterschiedlichen Zuordnung die betreffenden Einkünfte oder Vermögenswerte doppelt besteuert oder nicht oder niedriger besteuert würden und sich im Fall doppelter Besteuerung dieser Konflikt nicht durch ein Verfahren nach Artikel 39 regeln lässt oder

b) wenn er nach gehöriger Konsultation und vorbehaltlich der Beschränkungen seines innerstaatlichen Rechts dem anderen Vertragsstaat auf diplomatischem Weg andere Einkünfte notifiziert hat, auf die er diesen Absatz anzuwenden beabsichtigt. Die Notifikation wird erst ab dem ersten Tag des Kalenderjahrs wirksam, das auf das Jahr folgt, in dem die Notifikation übermittelt wurde und alle rechtlichen Voraussetzungen nach dem innerstaatlichen Recht des notifizierenden Staates für das Wirksamwerden der Notifikation erfüllt sind.

(2) Dieses Abkommen ist nicht so auszulegen, als

a) könne nach ihm die Steuerpflicht in einem Vertragsstaat durch den Mißbrauch von Gestaltungsmöglichkeiten des Rechts umgangen werden;

(b) hinderte es einen Vertragsstaat, seine Regelungen zur Hinzurechnungsbesteuerung anzuwenden.

Führt Satz 1 zur Doppelbesteuerung, so beraten die zustän-

²⁸ Artikel 43 punkt 1 a) har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

²⁹ Artikel 43 punkt 2 har fått denna lydelse genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

ning ska de behöriga myndigheterna överlägga enligt bestämmelserna i artikel 39 punkt 3 om att undvika dubbelbeskattning.

3. En person med hemvist i en avtalslutande stat skall vid tillämpningen av artiklarna 10–12 anses ha rätt till utdelning, ränta eller royalty om han enligt lagstiftningen i denna stat är den person som i beskattningshänseende anses ha förvärvat inkomsten. Sådan person skall emellertid inte anses ha rätt till ersättningen, när ersättningen enligt lagstiftningen i den andra staten i beskattningshänseende anses ha tillfallit andra personer som kunnat tillgodogöra sig inkomsten och som inte har hemvist i den förstnämnda staten.

4.³⁰ Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal ska en förmån enligt avtalet inte ges i fråga om en inkomst eller en förmögenhetstillgång, om det med hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen, såvida det inte fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.

digen Behörden nach Artikel 39 Absatz 3, wie die Doppelbesteuerung zu vermeiden ist.

(3) Im Sinne der Artikel 10 bis 12 gilt eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Nutzungsberechtigter von Dividenden, Zinsen und Lizenzgebühren, wenn sie nach der Gesetzgebung dieses Staates dieser Person steuerlich zuzurechnen sind. Diese Person ist jedoch nicht Nutzungsberechtigter, wenn nach dem Recht des anderen Staates diese Einkünfte steuerlich anderen Personen zuzurechnen sind, denen die Nutzung für diese Einkünfte zusteht und die nicht in dem erstgenannten Staat ansässig sind.

(4) Ungeachtet der sonstigen Bestimmungen dieses Abkommens wird eine Vergünstigung nach dem Abkommen nicht für bestimmte Einkünfte oder Vermögenswerte gewährt, wenn unter Berücksichtigung aller maßgeblichen Tatsachen und Umstände die Feststellung gerechtfertigt ist, dass der Erhalt dieser Vergünstigung einer der Hauptzwecke einer Gestaltung oder Transaktion war, die unmittelbar oder mittelbar zu dieser Vergünstigung geführt hat, es sei denn, es wird nachgewiesen, dass die Gewährung dieser Vergünstigung unter diesen Umständen mit dem Ziel und Zweck der einschlägigen Bestimmungen des Abkommens im Einklang steht.

³⁰ Artikel 43 punkt 4 har tillkommit genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

*Villkor för skattelindring och Inanspruchnahme von Ermäßi-
skattebefrielse gungen und Befreiungen*

1. Om i en avtalsslutande stat källskatt uttas på utdelning, ränta, royalty eller annan inkomst som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, påverkar inte bestämmelserna i detta avtal den förstnämnda statens rätt att ta ut skatt enligt den skattesats som bestäms i denna stats interna bestämmelser. Den vid källan innehållna skatten skall emellertid efter ansökan av den skattskyldige återbetalas när och i den omfattning som nämnda skatt reduceras eller bortfaller enligt detta avtal. Mottagaren kan likväl begära att avtalets bestämmelser om begränsning av skattskyldighet skall tillämpas direkt vid tidpunkten för inkomstens utbetalning i den mån ett sådant förfarande är möjligt enligt den berörda statens interna bestämmelser.

2. Ansökan om återbetalning av innehållen källskatt på utdelning, ränta, royalty eller annan inkomst måste göras före utgången av det fjärde kalenderåret efter det år då utbetalningen gjordes.

3. En skattskyldig måste till varje ansökan enligt punkt 1 bifoga ett bosättningsintyg utfärdat av skattemyndigheterna i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

4. De behöriga myndigheterna kan genom ömsesidig överenskommelse fastställa hur bestämmelserna i denna artikel skall genomföras samt om hur andra skattelindringar och skattebefrielser enligt detta avtal skall genomföras.

(1) Werden in einem Vertragsstaat die Steuern von Dividenden, Zinsen, Lizenzgebühren oder sonstigen von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person bezogenen Einkünften im Abzugsweg (an der Quelle) erhoben, so wird das Recht des erstgenannten Staates zur Vornahme des Steuerabzugs zu dem nach seinem innerstaatlichen Recht vorgesehenen Satz durch dieses Abkommen nicht berührt. Die im Abzugsweg (an der Quelle) erhobene Steuer ist jedoch auf Antrag des Steuerpflichtigen zu erstatten, wenn und soweit sie durch das Abkommen ermäßigt wird oder entfällt. Der Empfänger kann jedoch die unmittelbare Anwendung des Abkommens im Zeitpunkt der Zahlung beantragen, wenn das innerstaatliche Recht des betreffenden Staates dies zuläßt.

(2) Die Anträge auf Erstattung müssen vor dem Ende des vierten auf das Kalenderjahr der Zahlung der Dividenden, Zinsen, Lizenzgebühren oder anderen Einkünfte folgenden Jahres eingereicht werden.

(3) Die Steuerpflichtigen müssen jedem nach Absatz 1 eingereichten Antrag eine Wohnsitzbestätigung von den Steuerbehörden des Vertragsstaats beifügen, in dem sie ansässig sind.

(4) Die zuständigen Behörden können in gegenseitigem Einvernehmen die Durchführung dieses Artikels regeln und gegebenenfalls andere Verfahren zur Durchführung der im Abkommen vor-

Artikel 45

Diplomatiska företrädare och konsulara tjänstemän

1. Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer person som tillhör diplomatisk beskickning, konsulat eller internationell organisation.

2. I den mån inkomst eller förmögenhetstillgång på grund av sådana privilegier inte beskattas i den mottagande staten, tillkommer beskattningsrätten den sändande staten.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4 anses en fysisk person, som tillhör diplomatisk beskickning eller konsulat som en avtalslutande stat har i den andra avtalslutande staten eller i tredje stat, ha hemvist i den sändande staten vid tillämpningen av avtalet, om

a) han enligt folkrättens allmänna regler inte är skattskyldig i den mottagande staten för inkomst från källa utanför denna stat och

b) han i den sändande staten är underkastad samma skyldigheter i fråga om skatt på hela sin världsvida inkomst som person med hemvist i denna stat.

4. Avtalet tillämpas inte på mellanstatliga organisationer, dess organ eller tjänstemän och inte heller på en person som tillhör en tredje stats diplomatiska beskickning eller konsulat – eller närstående till sådan person – och som

gesehene Steuerermäßigungen oder -befreiungen festlegen.

Artikel 45

Mitglieder diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen

(1) Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen sowie internationaler Organisationen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder aufgrund besonderer Übereinkünfte zustehen.

(2) Soweit Einkünfte oder Vermögenswerte wegen solcher Vorrechte im Empfangsstaat nicht besteuert werden, steht das Besteuerungsrecht dem Entsendestaat zu.

(3) Ungeachtet der Vorschriften des Artikels 4 wird eine natürliche Person, die Mitglied einer diplomatischen Mission oder einer konsularischen Vertretung ist, welche ein Vertragsstaat im anderen Vertragsstaat oder in einem dritten Staat hat, für Zwecke des Abkommens als eine im Entsendestaat ansässige Person angesehen, wenn sie

a) nach dem Völkerrecht im Empfangsstaat mit Einkünften aus Quellen außerhalb dieses Staates nicht besteuert wird und

b) im Entsendestaat mit ihrem Welteinkommen denselben steuerlichen Verpflichtungen unterliegt wie eine dort ansässige Person.

(4) Das Abkommen gilt nicht für zwischenstaatliche Organisationen, ihre Organe oder Beamten sowie nicht für Mitglieder diplomatischer Missionen oder konsularischer Vertretungen eines dritten Staates und ihnen nahe-

vistas i en avtalsslutande stat utan att i någondera avtalsslutande staten vid beskattningen för inkomst och för förmögenhet behandlas som person med hemvist där.

stehende Personen, die in einem Vertragsstaat anwesend sind, aber in keinem der beiden Vertragsstaaten für Zwecke der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen wie dort ansässige Personen behandelt werden.

Artikel 45a³¹

Artikel 45a

Protokoll

Protokoll

Det bifogade protokollet ska utgöra en integrerande del av avtalet.

Das angefügte Protokoll ist Bestandteil dieses Abkommens.

Kapitel VII
Slutbestämmelser

Abschnitt VII
Schlußbestimmungen

Artikel 46

Artikel 46

Ikraftträdande

Inkrafttreten

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Stockholm snarast möjligt.

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Stockholm ausgetauscht.

2. Detta avtal träder i kraft en månad efter det att ratifikationshandlingarna har utväxlats och tillämpas i båda avtalsslutande staterna

(2) Dieses Abkommen tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und ist anzuwenden in beiden Vertragsstaaten

a) beträffande inkomstskatt, på inkomst som förvärvas från och med den 1 januari kalenderåret närmast efter det då avtalet trädde i kraft och beträffande skatt på förmögenhet, på skatt som tas ut på förmögenhetstillgångar som innehas den 1 januari kalenderåret närmast efter det då avtalet trädde i kraft eller senare,

a) bei den Steuern vom Einkommen auf Einkommen, das in Zeiträumen ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erzielt wird, das auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist, und bei den Steuern vom Vermögen auf die Steuern, die für Vermögenswerte erhoben werden, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs vorhanden sind, das auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist;

b) beträffande arvsskatt, på kvarlåtenskap efter person som

b) bei der Erbschaftsteuer auf Nachlässe von Personen, die am

avlider den 1 januari kalenderåret närmast efter det då avtalet trädde i kraft eller senare och beträffande gåvoskatt, på gåva som sker den 1 januari nämnda kalenderår eller senare,

c) beträffande handräckning, som verkställs den 1 januari kalenderåret närmast efter det då avtalet trädde i kraft eller senare.

3. Med avvikelse från bestämmelserna i detta avtal gäller beträffande utdelning som avses i artikel 10 punkt 3, vilken betalas mellan den 1 januari 1990 och den 31 december 1991 följande.

a) Beträffande utdelning som betalas av ett i Sverige hemmahörande aktiebolag tillämpas fortfarande den skattesats som anges i artikel 9 punkterna 3 och 4 i avtalet den 17 april 1959 mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ävensom beträffande vissa andra skatter, i dess lydelse enligt protokollet den 22 september 1978.

b) Beträffande utdelning som utbetalas av ett i Förbundsrepubliken Tyskland hemmahörande "Kapitalgesellschaft" får skatten inte överstiga 10 procent av utdelningens bruttobelopp.

Beträffande utdelning av detta slag som betalas efter den 31 december 1991 gäller bestämmelserna i detta avtal.

4. Vid ikraftträdandet av avtalet skall

oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs gestorben sind, das auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist, und bei der Schenkungsteuer auf Schenkungen, die am oder nach dem 1. Januar des genannten Jahres ausgeführt werden;

c) bei Beistandshandlungen, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs vorgenommen werden, das auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist.

(3) Abweichend von den Vorschriften dieses Abkommens gilt für Dividenden im Sinne des Artikels 10 Absatz 3, die zwischen dem 1. Januar 1990 und dem 31. Dezember 1991 gezahlt werden, folgendes:

a) bei Dividenden, die von einer in Schweden ansässigen Aktiengesellschaft gezahlt werden, ist der Steuersatz anzuwenden, der in Artikel 9 Absätze 3 und 4 des Abkommens vom 17. April 1959 zwischen dem Königreich Schweden und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie verschiedener anderer Steuern in der Fassung des Protokolls von 22. September 1978 vorgesehen ist;

b) bei Dividenden, die von einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Kapitalgesellschaft gezahlt werden, darf die Steuer 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden nicht übersteigen.

Für Dividenden dieser Art, die nach dem 31. Dezember 1991 gezahlt werden, gelten die Vorschriften dieses Abkommens.

(4) Mit dem Inkrafttreten dieses Abkommens treten

a) avtalet den 17 april 1959 mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ävensom beträffande vissa andra skatter, i dess genom protokollet den 22 september 1978 ändrade lydelse,

b) avtalet den 14 maj 1935 mellan Konungariket Sverige och Tyska Riket för undvikande av dubbelbeskattning å kvarlåtenskap, och

c) avtalet den 14 maj 1935 mellan Konungariket Sverige och Tyska Riket angående handräkning i beskattningsärenden upphöra att gälla.

Avtalen skall dock alltså tillämpas i fråga om inkomst, förmögenhet, kvarlåtenskap, gåva och handräkningsåtgärd på vilka förvarande avtal inte är tillämpligt.

Artikel 47

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalslutande staterna kan, senast den 30 juni under något kalenderår som infaller sedan fem år förflutit räknat från dagen för ikraftträdandet, på diplomatisk väg skriftligen säga upp avtalet hos den andra avtalslutande staten. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet inte längre tillämpas i någon av staterna

a) beträffande inkomstskatt, på inkomst som förvärvas från och med den 1 januari kalenderåret närmast efter det då uppsägning skedde och beträffande skatt på förmögenhet, på skatt som tas ut på

a) das Abkommen vom 17. April 1959 zwischen dem Königreich Schweden und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie verschiedener anderer Steuern in der Fassung des Protokolls vom 22. September 1978;

b) das Abkommen vom 14. Mai 1935 zwischen dem Königreich Schweden und dem Deutschen Reich zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Erbschaftsteuern und

c) der Vertrag vom 14. Mai 1935 zwischen dem Königreich Schweden und dem Deutschen Reich über Amts- und Rechtshilfe in Steuersachen

außer Kraft; sie sind aber noch anzuwenden auf Einkommen, Vermögen, Nachlässe, Schenkungen und Beistandshandlungen, für die dieses Abkommen nicht gilt.

Artikel 47

Außerkräfttreten

Dieses Abkommen bleibt auf unbestimmte Zeit in Kraft, jedoch kann jeder der Vertragsstaaten bis zum 30. Juni eines jeden Kalenderjahrs nach Ablauf von fünf Jahren, vom Tag des Inkrafttretens angerechnet, das Abkommen gegenüber dem anderen Vertragsstaat auf diplomatischem Weg schriftlich kündigen; in diesem Fall ist das Abkommen nicht mehr anzuwenden in beiden Staaten

a) bei den Steuern vom Einkommen auf das Einkommen, das für Zeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erzielt wird, das auf das Kündigungsjahr folgt, und bei den Steuern vom

förmögenhetstillgångar som innehas den 1 januari kalenderåret närmast efter det då uppsägning skedde eller senare,

b)³² beträffande handräckning, som verkställs den 1 januari kalenderåret närmast efter det då uppsägning skedde eller senare.

Som skedde i Bonn den 14 juli 1992 i två exemplar på tyska och svenska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Konungariket Sverige:
Torsten Örn

För Förbundsrepubliken Tyskland:
Theodor Weigl
Harmut Hillgenberg

Vermögen auf die Steuern, die für Vermögenswerte erhoben werden, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs vorhanden sind, das auf das Kündigungsjahr folgt;

b) bei Beistandshandlungen, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs vorgenommen werden, das auf das Kündigungsjahr folgt.

Geschehen zu Bonn am 14. Juli 1992 in zwei Urschriften, jede in schwedischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für das Königreich Schweden
Torsten Örn

Für die Bundesrepublik Deutschland
Theodor Weigl
Harmut Hillgenberg

Protokoll till avtalet mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och förhindrande av skatteflykt och skatteundandragande³³

Protokoll zu dem Abkommen zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Schweden zur Beseitigung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie zur Verhinderung der Steuerverkürzung und -umgehung

Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland har kommit överens om följande bestämmelser, vilka ska utgöra en integrerande del av avtalet:

Die Bundesrepublik Deutschland und das Königreich Schweden haben die nachstehenden Bestimmungen vereinbart, die Bestandteil des Abkommens sind:

1. Avseende tillämpningen av avtalet

1. Zur Anwendung des Abkommens im Allgemeinen

³² Artikel 47 punkt b) har fått denna numrering genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023. Bestämmelsen utgjorde tidigare punkt c). Bestämmelsen som tidigare utgjorde punkt b) har utgått.

³³ Protokollet till avtalet har tillkommit genom ändringsprotokollet den 18 januari 2023.

I fråga om Förbundsrepubliken Tyskland förtydligas att uttrycket ”avtalsslutande stat” omfattar de tyska delstaterna (”Länder”) enligt tysk grundlag.

Es wird klargestellt, dass der Ausdruck „Vertragsstaat“ im Fall der Bundesrepublik Deutschland auch die Länder umfasst. Der Ausdruck „Länder“ bedeutet die Länder nach dem Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland.

2. Avseende artikel 1 punkt 2 och artikel 10

2. Zu Artikel 1 Absatz 2 und Artikel 10

Om utdelning som uppbärs av eller via en person eller ett arrangemang som är föremål för delägarbeskattning enligt skattelagstiftningen i en avtalsslutande stat anses förvärvad av en person med hemvist i den staten, ska artikel 10 tillämpas som om personen med hemvist erhöll utdelningen direkt.

Es besteht Einvernehmen darüber, dass, wenn Dividenden, die von steuerlich transparenten Rechtsträgern oder Gebilden oder über steuerlich transparente Rechtsträger oder Gebilde bezogen werden, für Zwecke der Besteuerung durch einen Vertragsstaat als Einkünfte einer in diesem Staat ansässigen Person gelten, Artikel 10 anzuwenden ist, als hätte diese ansässige Person die Dividenden unmittelbar bezogen.

Skatteavtalet mellan Sverige och Tyskland undertecknades den 14 juli 1992. Avtalet är införlivat i svensk rätt genom lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland som trädde i kraft den 1 november 1994 (SFS 1994:1300).

Regeringarna i Sverige och Tyskland har under en längre tid fört diskussioner om att ändra avtalet. Sådana diskussioner hölls redan i samband med att bestämmelserna rörande beskattning av inkomst av rörelse (artikel 7) i den modell som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) rekommenderar för bilaterala skatteavtal ("Model Tax Convention on Income and on Capital", OECD:s modellavtal) ändrades 2010. Under perioden 2013–2015 deltog båda länderna i arbetet med det projekt för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster, det s.k. BEPS-projektet ("Base Erosion and Profit Shifting"), som leddes av OECD och G20-länderna. Ett utfall av det arbetet blev ett antal minimistandarder på skatteavtalsområdet, vilka har inarbetats i OECD:s modellavtal i dess lydelse från den 21 november 2017. Regeringarna är överens om att inarbeta dessa standarder i skatteavtalet. I de diskussioner som hållits har man även från tysk sida framfört önskemål om att ta bort arvs- och gåvoskatt från avtalets tillämpningsområde, eftersom Sverige sedan lång tid tillbaka inte tar ut sådana skatter. Det har också getts tillfälle att modernisera avtalet i vissa delar. En förhandlingsrunda med fokus dessa frågor genomfördes i Berlin i maj 2018 då även ett utkast till ändringsprotokoll kunde paraferas. Utkastet var upprättat på engelska och därefter upprättades en svensk och tysk text. Den svenska texten remitterades till Kammarrätten i Stockholm och Skatteverket. Efter att arbetet med ändringsprotokollet fått prioriteras ned under pandemin, kunde protokollet undertecknas den 18 januari 2023 i Stockholm på tyska och svenska språken, vilka båda texter äger lika vitsord. Ändringsprotokollet finns bifogat som bilaga till denna proposition.

Ett förslag till lag om ändring i lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland har upprättats inom Finansdepartementet.

Ett utkast till proposition har beretts med Skatteverket.

Lagrådet

Genom lagförslaget ändras det i svensk lagstiftning införlivade avtalet mellan Sverige och Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning, i enlighet med det ändringsprotokoll som undertecknades den 18 januari 2023. Lagförslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

Protokollet om ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Tyskland

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner protokollet om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning, samt antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland. Lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* har inget att invända mot förslaget. *Skatteverket* tillstyrker förslaget till ändringsprotokoll men uttrycker önskemål om att vissa bestämmelser närmare förklaras i propositionen.

Skälen för regeringens förslag

Godkännande av protokollet

Sverige och Tyskland undertecknade den 18 januari 2023 ett protokoll om ändring i avtalet mellan Sverige och Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning.

Arvs- och gåvoskatten avskaffades i Sverige 2005. På tysk begäran slopas därför avtalets regler rörande sådana skatter, vilket reflekteras i den ändrade titeln till avtalet. En uppdaterad lista över de skatter som omfattas av avtalet införs i artikel 2 som ersätter bilagan till det nuvarande avtalet med skatter på vilka avtalet tillämpas.

Som framgår ovan i avsnitt 3 bedrev OECD och G20-länderna under perioden 2013–2015 det s.k. BEPS-projektet, ett arbete som både Sverige och Tyskland deltog i. Projektet resulterade i 13 rapporter avseende 15 åtgärdsområden där rapporterna avseende två åtgärdsområden (6 och 14) innehåller skatteavtalsbestämmelser som utgör minimistandarder, vilka de stater och jurisdiktioner som deltagit i projektet, eller senare anslutit sig till detta, åtagit sig att uppfylla. Minimistandarderna kommer också till uttryck i OECD:s modellavtal i dess lydelse från den 21 november 2017.

Slutrapporten för åtgärdsområde 6 (Preventing the Granting of Treaty Benefits in Inappropriate Circumstances) innehåller en miniminivå av skydd mot skatteavtalsmissbruk. Enligt minimistandarden bör det i ett skatteavtal uttryckligen anges att syftet ska vara att undvika dubbelbeskattning utan att samtidigt skapa förutsättningar för icke-beskattning eller mindre skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande. Detta syfte uttrycks i ingressen till OECD:s modellavtal och ingressen till skatteavtalet ändras i enlighet med detta. Minimistandarden omfattar också specifika avtalsbestämmelser (se artikel 29 med kommentarer i OECD:s modellavtal) och i slutrapporten anges följande alternativ till bestämmelser som staterna kan välja:

1. En Principal Purpose Test-regel (PPT-regel) som innebär att en förmån enligt ett skatteavtal inte ska ges om ett av de huvudsakliga syftena med ett visst arrangemang eller en viss transaktion har varit att få denna

avtalsförmån. Enligt PPT-regeln görs dock undantag om givandet av förmånen skulle vara i överensstämmelse med ändamålet för och syftet med de relevanta bestämmelserna i skatteavtalet i fråga.

2. En Limitation-on-Benefits-regel (LOB-regel) som kompletteras av en ”anti-slussningsregel”. En LOB-regel är en mer specifik anti-missbruksbestämmelse i vilken det sätts upp objektiva kriterier som en person måste uppfylla för att få rätt till skatteavtalets förmåner. ”Anti-slussningsregeln” syftar till att förhindra att bolag som inte på egen hand har rätt till avtalets förmåner får den rätten genom slussningsbolag.
3. En PPT-regel i kombination med en LOB-regel.

I valet mellan dessa alternativ har Sverige och Tyskland valt alternativ 1, dvs. att införa en PPT-regel i en ny punkt 4 i artikel 43 i avtalet.

Slutrapporten för åtgärdsområde 14 (Making Dispute Resolutions More Effective) innehåller en minimistandard som syftar till att säkerställa ett snabbt, effektivt och ändamålsenligt förfarande för att lösa skatteavtalsrelaterade tvister genom s.k. ömsesidig överenskommelse. För att uppfylla minimistandarden ska staterna införa artikel 25 punkterna 1–3 i OECD:s modellavtal i sina skatteavtal. Sådana bestämmelser har länge varit en del av modellavtalet och de svenska skatteavtalen. Genom BEPS-projektet har dock artikel 25 punkt 1 i modellavtalet fått en något förändrad lydelse så att en sökande ska ha rätt att lämna en begäran om ömsesidig överenskommelse till behörig myndighet i endera avtalsslutande staten. Enligt den tidigare lydelsen ska begäran lämnas till behörig myndighet i den stat där personen har hemvist eller, i vissa ärenden, i den stat där personen är medborgare. Minimistandarden tillåter dock att den gamla lydelsen av artikel 25 punkt 1 bibehålls, under förutsättning att den behöriga myndighet som tar emot en begäran om ömsesidig överenskommelse notifierar eller konsulterar den andra behöriga myndigheten för det fall den anser att den skattskyldiges invändning inte är grundad och avser att avslå begäran. I enlighet med Tysklands önskemål tas inte den nya lydelsen i artikel 39 in i avtalet, utan i stället tillämpas notifikations- eller konsultationsförfarandet som beskrivs ovan. Artikel 39 ändras dock för att i övrigt motsvara artikel 25 punkterna 1–3 i modellavtalet.

I övrigt moderniseras avtalet i en rad olika avseenden. Artiklarna om personer på vilka avtalet tillämpas (artikel 1) och hemvist (artikel 4) uppdateras så att de språkligt och systematiskt ligger närmare OECD:s modellavtal. Bestämmelserna avseende inkomst av rörelse (artikel 7) uppdateras i enlighet med de ändringar som gjordes i modellavtalet 2010. Bestämmelserna rörande företag med intressegemenskap (artikel 9) uppdateras till nu gällande lydelse i artikel 9 i modellavtalet. Avtalets bestämmelser om informationsutbyte (artikel 29) respektive bistånd vid indrivning av skatter (artikel 30) ändras i syfte att säkerställa att avtalet når upp till internationellt vedertagna standarder på området. Till följd av de ändringar som görs i avtalet har ett stort antal artiklar tagits bort utan att ersättas. För att inte komplicera ändringsprotokollet med ommuneringsbestämmelser av artiklar står de borttagna artiklarna kvar i avtalet, men anges som upphävda.

Skatteverkets önskemål om att vissa bestämmelser ska förklaras närmare i propositionen får anses tillgodosedda i avsnitt 4.1.

För Sveriges del krävs enligt 10 kap. 3 § regeringsformen riksdagens godkännande innan regeringen ingår en för riket bindande internationell överenskommelse bl.a. i de fall överenskommelsen förutsätter att en lag ändras eller att en ny lag stiftas. För att protokollets bestämmelser ska kunna tillämpas i Sverige krävs ändrad lagstiftning, varvid riksdagens godkännande således är en sådan åtgärd som måste fullgöras för att protokollet ska bli bindande för Sverige och kunna träda i kraft.

Lagförslaget samt ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Den nya lydelse av skatteavtalet mellan Sverige och Tyskland som följer av 2023 års protokoll ska införlivas i svensk intern rätt. Det sker genom en ändring i den lag varigenom avtalet införlivats i den svenska rätten. I nu gällande 1 § lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland föreskrivs att avtalet ska gälla som lag här i landet. Avtalstexten framgår av bilagan till lagen. Genom att ändra 1 § och även hänvisa till det den 18 januari 2023 undertecknade protokollet och den lydelse som avtalet, tillsammans med det protokoll som fogats till avtalet och som utgör en del av detta, har fått genom ändringsprotokollet, införlivas avtalets nya lydelse i den svenska rätten. Avtalstextens nya lydelse framgår av bilagan till lagen som ändras på det sätt som anges i ändringsprotokollet. Ändringarna i bilagan framgår av fotnoter.

Nuvarande 3 och 4 §§ lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland innehåller bestämmelser om arvs- och gåvoskatt där hänvisning görs till kungörelsen (1967:721) om förfarandet rörande eftergift av arvsskatt eller gåvoskatt vid dubbelbeskattnings. Kungörelsens rubrik har ändrats och heter sedan 1987 förordning (1967:721) om förfarandet rörande eftergift av arvsskatt eller gåvoskatt vid dubbelbeskattnings. I samband med att den svenska arvs- och gåvoskatten avskaffades vid utgången av år 2004 upphävdes även den aktuella förordningen. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande om skattskyldighet enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt har inträtt före utgången av 2004. Skatteavtalets regler rörande arvs- och gåvoskatt slopas nu genom ändringsprotokollet. Till följd av detta föreslås att nuvarande 3 och 4 §§ i lagen (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland ska upphöra att gälla. Enligt punkt 5 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska dock de upphävda paragraferna fortsatt tillämpas i fall där skattskyldighet har inträtt före utgången av 2004.

Enligt artikel 22 i ändringsprotokollet ska protokollet ratificeras och därefter träda i kraft den trettonde dagen efter den dag då de ratifikationsinstrument har utväxlats som innebär att de åtgärder som enligt respektive stats lagstiftning krävs för att protokollet ska träda i kraft har vidtagits. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt som ändringsprotokollet kommer att träda i kraft. I förslaget till lag föreskrivs därför i punkt 1 i lagförslagets ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna att lagen träder i kraft den dag som regeringen bestämmer. I enlighet med bestämmelserna i artikel 22 punkt 2 i ändringsprotokollet föreskrivs i punkt 2 a–d i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna att lagen därefter ska tillämpas i fråga om

- källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då lagen träder i kraft eller senare,
- andra skatter på inkomst och på förmögenhet, på skatt som påförs för beskattningsperiod som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då lagen träder i kraft eller senare,
- arvs- och gåvoskatt, på kvarlåtenskap efter person som avlider respektive gåva som sker den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då lagen träder i kraft eller senare.

Av artikel 22 punkt 3 i ändringsprotokollet följer att de nya bestämmelserna om utbyte av upplysningar i artikel 29 i avtalet samt bestämmelserna om bistånd vid indrivning av skatter enligt artikel 30 i avtalet ska tillämpas från och med den dag då lagen träder i kraft, oavsett till vilket beskattningsår som frågan eller beskattningsanspråket hänför sig till. En bestämmelse av den innebörden finns i punkt 3 i lagförslagets ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Enligt punkt 4 i ikraftträdandebestämmelserna ska artiklarna 24–28 om arvs- och gåvoskatt, vilka upphävs genom ändringsprotokollet, fortsatt tillämpas i fråga om

- arvsskatt, på kvarlåtenskap efter person som avlider före den 1 januari det kalenderår som närmast följer efter den dag då lagen träder i kraft, och
- gåvoskatt, på gåva som sker före den 1 januari det kalenderår som närmast följer efter den dag då lagen träder i kraft.

4.1 Protokollets innehåll

4.1.1 Avtalets titel

Enligt *artikel 1* i ändringsprotokollet får avtalets titel en annan lydelse. Titeln ändras bl.a. för att reflektera att avtalet inte längre omfattar skatter på arv och gåva. Det förtydligas även att skatteavtalet ska förhindra skatteflykt och skatteundandragande. Den nya titeln överensstämmer i huvudsak med titeln till OECD:s modellavtal.

4.1.2 Avtalets ingress

Artikel 2 i ändringsprotokollet anger att avtalets ingress utgår och ersätts av en ny ingress. I den nya ingressen förtydligas att avsikten är att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, utan att samtidigt skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande. Av den nya ingressen framgår också att parterna önskar att ytterligare utveckla sina ekonomiska förbindelser och utvidga sitt samarbete i skattefrågor. Ingressen överensstämmer i alla väsentliga delar med ingressen till OECD:s modellavtal.

4.1.3 Personer på vilka avtalet tillämpas

Enligt *artikel 3* i ändringsprotokollet utgår nuvarande artikel 1 i avtalet, som anger avtalets syfte. Denna bestämmelse ersätts med två nya punkter som motsvarar artikel 1 punkterna 1 och 2 i OECD:s modellavtal, som anger vilka personer avtalet tillämpas på.

Den nya punkt 1 som införs anger att avtalet ska tillämpas på personer som har hemvist i en eller i båda avtalsslutande staterna. Bestämmelsen motsvarar i sak nuvarande artikel 2 punkt 4 i avtalet. För att följa strukturen i OECD:s modellavtal införs denna bestämmelse i stället under denna artikel och tas bort under artikel 2 i avtalet (se avsnitt 4.1.4 nedan).

Punkt 2, som också är ny, innehåller en bestämmelse rörande delägarbeskattade personer. Av bestämmelserna följer att inkomst som förvärvas av eller genom en sammanslutning eller ett arrangemang, vars inkomst eller vinst enligt lagstiftningen i någon av de avtalsslutande staterna helt eller delvis är föremål för delägarbeskattning (exempelvis ett svenskt handelsbolag), ska anses förvärvat av en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna till den del som inkomsten eller vinsten, enligt skattelagstiftningen i denna stat, behandlas som inkomst eller vinst hos en person med hemvist i staten i fråga. Bestämmelsen har förts in i avtalet i syfte att säkerställa att en investering som görs via en delägarbeskattad person omfattas av avtalets regler på samma sätt som om personens delägare hade gjort investeringen direkt. Vid tillämpning av skatteavtalet ska man således se igenom det delägarbeskattade subjektet. I punkt 2 i det nya tilläggsprotokollet till avtalet finns en förtydligande bestämmelse som anger hur punkt 2 ska tillämpas i fråga om utdelning (se avsnitt 4.1.15 nedan).

4.1.4 Skatter som omfattas av avtalet

Av *artikel 4* i ändringsprotokollet följer att artikel 2 i avtalet ersätts med en ny artikel. Ändringen görs dels för att strukturen i artikel 2 i avtalet bättre ska följa strukturen i motsvarande artikel i OECD:s modellavtal, dels för att uppdatera ländernas respektive listor över omfattade skatter. De skatter som omfattas av avtalet finns för närvarande angivna i en bilaga till avtalet men kommer genom ändringsprotokollet i stället att tas in i artikel 2 i avtalet. Nämda bilaga till avtalet tas bort genom *artikel 21* i ändringsprotokollet.

I sak innebär dessa ändringar att bestämmelserna rörande arvs- och gåvoskatt tas bort eftersom avtalet inte längre ska omfatta dessa skatter. För svensk del tas även sjömansskatten och den statliga fastighetsskatten bort från listan över skatter som omfattas av avtalet. Statlig förmögenhetsskatt behålls däremot i listan, trots att denna typ av skatt har avskaffats i Sverige. Tyskland tar ut förmögenhetsskatt och den tyska förmögenhetsskatten omfattas av avtalet. Då ett skatteavtal ingås med avsikt att det ska gälla under mycket lång tid är det viktigt att det inte förlorar i aktualitet vid förändringar i staternas interna rätt. Trots att Sverige inte beskattar förmögenhet finns det således skäl för att behålla statlig förmögenhetsskatt i listan över omfattade skatter.

De bestämmelser som anger vilka skatter som kan vara föremål för handräckning i skatteärenden utgår också, då de nuvarande bestämmelserna i skatteavtalet avseende handräckning tas bort och ersätts med nya bestämmelser som även anger vilka skatter som omfattas av sådant samarbete (se avsnitt 4.1.11 nedan).

4.1.5 Allmänna definitioner

Genom *artikel 5* punkt 1 respektive 2 i ändringsprotokollet uppdateras definitionerna av ”Förbundsrepubliken Tyskland” respektive ”Sverige” i artikel 3 punkt 1 a)–b) i avtalet. Artikel 5 punkt 3 i ändringsprotokollet innebär att en definition rörande arvsskatt i underpunkt i) i artikel 3 punkt 1 i avtalet utgår. Till följd av detta omnumreras de efterföljande underpunkterna. Vad gäller den tyska språkversionen innebär ändringarna även att alla underpunkter i de berörda bestämmelserna som nu benämns aa) och bb) i stället benämns 1) och 2). Därmed har båda språkversionerna samma typ av numrering för de olika nivåerna av underpunkter. Artikel 5 punkt 4 i ändringsprotokollet innebär att den generella tolkningsbestämmelsen i artikel 3 punkt 2 i avtalet uppdateras i enlighet med OECD:s modellavtal.

4.1.6 Hemvist

Enligt *artikel 6* i ändringsprotokollet byts artikel 4 punkt 1 i avtalet ut. Definitionen av person med hemvist i en avtalsslutande stat överensstämmer därmed närmare med motsvarande bestämmelse i OECD:s modellavtal. Sådana bestämmelser kopplade till arvs- och gåvoskatt tas bort från avtalet.

4.1.7 Inkomst av rörelse

Artikel 7 i ändringsprotokollet innebär att artikel 7 i avtalet, som reglerar beskattning av rörelseinkomst, uppdateras till de motsvarande bestämmelserna som togs in i OECD:s modellavtal vid 2010 års uppdatering.

Enligt huvudregeln i punkt 1 beskattas inkomst av rörelse som förvärvas av ett företag i en avtalsslutande stat endast i den stat där företaget är hemmahörande. Om ett företag däremot bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett fast driftställe beläget där får inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället beskattas i den andra staten.

Enligt punkt 2 ska armlängdsprincipen användas vid bestämmande av fördelningen av inkomster mellan fast driftställe och huvudkontor. Det innebär att till det fasta driftstället ska hänföras den inkomst som detta driftställe skulle ha förvärvat om det – istället för att ha mellanhavanden med huvudkontoret – hade haft mellanhavanden med ett helt fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor, med beaktande av de funktioner som utförts, tillgångar som använts och risker som företaget har tagit genom det fasta driftstället och genom andra delar av företaget samt haft mellanhavanden på normala marknadsmässiga villkor.

Punkt 3 följer i stället i huvudsak den alternativa skrivning som framgår av kommentaren till artikel 7 punkt 3 i OECD:s modellavtal. Punkt 3 innehåller regler för det fall en avtalsslutande stat, i enlighet med artikel 7 punkt 2, justerar de inkomster som är hänförliga till ett fast driftställe och därmed beskattar företaget för inkomst som har beskattats i den andra staten. I sådana fall ska den andra staten, om den instämmer med den justering som den förstnämnda staten har gjort, göra en vederbörlig justering i den utsträckning som är nödvändigt för att undvika dubbelbeskattning av de aktuella inkomsterna. För det fall den andra staten däremot inte instämmer i justeringen ska staterna söka undanröja eventuell dubbelbeskattning genom ömsesidig överenskommelse. Den omständlighet att behöriga myndigheter i vissa fall ska ”söka” undanröja eventuell dubbelbeskattning genom ömsesidig överenskommelse utgör en mindre avvikelse från den alternativa bestämmelse som finns i OECD:s modellavtal. Avvikelsen syftar till att säkerställa att åtagandet i artikel 7 punkt 3 inte går längre än det åtagande som finns i artikeln i avtalet som behandlar förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 39 efter ändringen genom detta protokoll).

Punkt 4 motsvarar bestämmelsen i artikel 7 punkt 7 i nuvarande avtal.

4.1.8 Justering av inkomst

Genom *artikel 8* i ändringsprotokollet görs språkliga ändringar av artikel 9 punkt 2 för att den ordagrant ska motsvara OECD:s modellavtal. Bestämmelsen behandlar justering av inkomst vid obehörig vinstöverföring mellan företag med intressegemenskap. Det tillförs i princip inget i sak till den nuvarande bestämmelsen. Eftersom BEPS-projektets åtgärd 14 satt fokus på behovet av ett effektivt förfarande vid ömsesidig överenskommelse kopplat till bland annat justering av inkomst mellan företag med intressegemenskap, finns det en fördel med att bestämmelsen helt överensstämmer med motsvarande bestämmelse i OECD:s modellavtal för att tydligt kunna läsas i ljuset av de ändrade kommentarerna till OECD:s modellavtal.

4.1.9 Offentlig tjänst

I *artikel 10* i ändringsprotokollet anges att artikel 19 punkt 4 a) i avtalet tas bort tillsammans med sista meningen i punkt 4. Bestämmelserna gällde anställda i Postverket, Televerket, Statens Järnvägar och Sveriges Riksbank samt motsvarande tyska institutioner. Flertalet av dessa verksamheter är numera privatiserade i båda avtalsslutande staterna. I fråga om kvarvarande verksamheter saknas skäl för särskild reglering.

4.1.10 Beskattning av kvarlåtenskap, arv och gåva

Arvs- och gåvoskatten avskaffades i Sverige 2005. På tysk begäran upphävs därför samtliga bestämmelser i avtalet som berör arvs- och gåvoskatt. Kapitel III i avtalet, dvs. artiklarna 24–28, upphävs i sin helhet genom *artikel 12* i ändringsprotokollet. Vidare görs följdändringar i de andra

artiklarna i avtalet där bestämmelser som berör arvs- och gåvoskatt förekommer. Dessa följdändringar framgår inte av artikel 12, utan behandlas under respektive artikel i ändringsprotokollet där bestämmelsen i fråga förekommer.

4.1.11 Utbyte av upplysningar och bistånd vid indrivning av skatter

Hela kapitel IV i avtalet, som behandlar handräckning i skatteärenden, revideras. Genom *artikel 13* i ändringsprotokollet ersätts artiklarna 29 och 30 i avtalet av nya artiklar medan *artikel 14* i protokollet innebär att artiklarna 31–37 i avtalet upphävs.

Nya artikel 29 omfattar utbyte av upplysningar och överensstämmer med artikel 26 i OECD:s modellavtal, vilken har genomgått stora förändringar sedan avtalet undertecknades.

Enligt punkt 1 ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i avtalet eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av avtalets artiklar 1 och 2.

I punkt 2 anges att upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt punkt 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat. Vidare anges att upplysningarna får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsyftas i punkt 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter samt att dessa får använda upplysningarna bara för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit får, utan hinder av det föregående, användas för andra ändamål då sådana upplysningar får användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna tillåter sådan användning. Om i bestämmelsen angivna förutsättningar är uppfyllda, kan mottagna upplysningar användas för t.ex. åtal för mutbrott.

Artikel 29 tar sikte på såväl den situationen då en svensk myndighet lämnar handräckning eller bistånd åt en utländsk myndighet som då en myndighet i den andra staten biträder den svenska myndigheten. Lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden innehåller bestämmelser om handräckning dels i Sverige åt utländsk myndighet, dels i utlandet åt svensk myndighet. Enligt 24 § samma lag ska villkor som begränsar möjligheten att utnyttja upplysningar som en svensk myndighet fått från utländsk myndighet i ett skatteärende följas av svenska myndigheter, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller av annan författning. I 27 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, regleras sekretessen i fråga om uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska

Prop. 2022/23:118 förhållanden som erhålls eller lämnas vid utbyte av uppgifter på skatteområdet som sker med stöd av internationella avtal. Av 27 kap. 5 § första stycket OSL framgår att sekretess enligt 1–4 §§ samma kapitel för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med annan stat eller med en mellanfolklig organisation, i ärende där svensk myndighet lämnar handräckning eller bistånd åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer. I de fall Sverige biträds av en annan stat eller en mellanfolklig organisation följer i stället av 27 kap. 5 § andra stycket OSL att sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, hos en myndighet i verksamhet som avses i 1–4 §§ samma kapitel för sådan uppgift om en enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden som myndigheten förfogar över på grund av avtalet. Om sekretess gäller enligt 27 kap. 5 § andra stycket OSL får, enligt tredje stycket i samma paragraf, de sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. 5 c §, 15–27 §§ och 28 § första stycket OSL inte tillämpas i strid med avtalet. Av 27 kap. 5 § fjärde stycket OSL framgår att för uppgift i en allmän handling gäller sekretessen enligt andra stycket i högst tjugo år. Regeringen bedömer att all den information som kommer att hanteras inom ramen för artikel 29 omfattas av regleringen i 27 kap. 5 § OSL. Detta innebär att avtalets krav på sekretess är förenliga med den svenska offentlighets- och sekretesslagstiftningen och att Sverige kan leva upp till sina avtalsrättsliga åtaganden i detta avseende.

Punkt 3 innehåller bestämmelser om möjlighet för den anmodade staten att avslå en begäran om utbyte av upplysningar. Av punkterna 3 a) och b) följer att en avtalsslutande stat inte är skyldig att vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftningen och administrativ praxis i någon av de avtalsslutande staterna och inte heller att lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i någon av dessa stater. Enligt punkt 3 c) är en avtalsslutande stat inte heller skyldig att lämna upplysningar som skulle röja affärs-, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (s.k. ”ordre public”).

I punkt 4 föreskrivs att en tillfrågad stat ska använda de medel som den förfogar över för att inhämta begärda upplysningar, även om den inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Skyldigheten begränsas av bestämmelserna i punkt 3. Den tillfrågade staten har dock inte rätt att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att den inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

I punkt 5 anges att bestämmelserna i punkt 3 inte medför rätt för en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av banker, andra finansiella institutioner, ombud, representanter eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

Nya artikel 30 behandlar bistånd vid indrivning av skatter och motsvarar artikel 27 i OECD:s modellavtal. Enligt punkt 1 i nya artikel 30 begränsas inte biståndet av artikel 1 och 2 i avtalet. Av punkt 2 följer att uttrycket ”skattefordran” omfattar fordran på belopp avseende skatter av varje slag

och beskaffenhet som tas ut i de avtalsslutande staterna, i den mån beskattningen inte strider mot detta avtal eller mot något annat instrument till vilket de avtalsslutande staterna är parter, samt ränta, administrativa straffavgifter och kostnader för indrivning eller säkringsåtgärd som hänförs till sådant belopp. För mer information beträffande dessa bestämmelser, se kommentaren till artikel 27 i OECD:s modellavtal.

4.1.12 Förbud mot diskriminering

Genom *artikel 15* i ändringsprotokollet uppdateras icke-diskrimineringsbestämmelsen i artikel 38 punkt 1 i avtalet till OECD:s senaste lydelse. Punkten behandlar förbud mot diskriminering baserat på medborgarskap. Uppdateringen innebär att det i bestämmelsen förtydligas att en skattskyldigs hemvist är en av faktorerna som är relevanta vid bedömningen av om en skattskyldig befinner sig i en likartad situation som den person som är medborgare i den andra staten och med vilken jämförelsen görs. Ändringen har främst sin grund i att korshänvisningen i bestämmelsen behövde ändras vilket föranledde att parterna i samband med detta valde att uppdatera hela punkten.

4.1.13 Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

Artikel 16 i ändringsprotokollet innebär att samtliga artiklar i det nuvarande avtalet som behandlar förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, tas bort (artikel 39) eller upphävs (artikel 40 och 41). En ny artikel 39 införs som överensstämmer med artikel 25 punkterna 1–3 i OECD:s modellavtal, med den avvikelse i första punkten som beskrivs under skälen för regeringens förslag i avsnitt 4 ovan. Genom ändringarna uppfyller avtalet således minimistandarden som syftar till att säkerställa ett snabbt, effektivt och ändamålsenligt förfarande för att lösa skatteavtalsrelaterade tvister genom ömsesidig överenskommelse. Även en bestämmelse som i huvudsak motsvarar artikel 25 punkt 4 i OECD:s modellavtal införs genom ändringsprotokollet.

Nya artikel 39 innehåller inga bestämmelser om skiljeförfarande som ersätter de bestämmelser om sådant förfarande som finns i artikel 41 punkt 5 i det nuvarande avtalet. Parterna bedömde att sådana regler inte är behövliga i detta avtal eftersom båda länderna är medlemmar i EU. Därmed finns skiljeförfarande att tillgå genom rådets direktiv (EU) 2017/1852 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen (skattetvistlösningsdirektivet, infört i svensk rätt genom lagen [2019:601] om tvistlösningsförfarande i ärenden som rör skatteavtal inom Europeiska unionen) samt konvention (90/436/EEG) om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (skiljemannakonventionen, införd i svensk rätt genom lagen [1999:1211] om konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap).

4.1.14 Tillämpning av avtalet i vissa fall

I enlighet med *artikel 17* i ändringsprotokollet genomförs en rad ändringar i artikel 43 i avtalet. Den s.k. switch over-regeln vid kvalifikationskonflikter som finns i artikel 43 punkt 1 a) i avtalet uppdateras. Innebörden av bestämmelsen är att hemviststaten i vissa fall ska undvika dubbelbeskattning genom avräkningsmetoden trots att undantagande har angetts som tillämplig metod i andra artiklar i avtalet. Denna bestämmelse har främst betydelse för Tyskland som tillämpar undantagandemetoden för undanröjande av dubbelbeskattning enligt artikel 23 i avtalet. Ändringen innebär att regeln inte bara är tillämplig vid dubbelbeskattning, utan även vid icke-beskattning eller lägre beskattning till följd av en kvalifikationskonflikt.

Vidare uppdateras bestämmelserna i punkt 2 b) och c). Dessa bestämmelser ersätts av en gemensam bestämmelse för Tyskland och Sverige som klargör att avtalet inte hindrar staterna från att tillämpa sin interna lagstiftning avseende delägare i utländska juridiska personer som är föremål för låg beskattning, s.k. CFC-regler (Controlled Foreign Companies). För svensk del finns sådana bestämmelser i 39 a kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

I sista meningen i punkt 2 uppdateras hänvisningen till förfarandet för ömsesidiga överenskommelser, till följd av de ändringar som gjorts i fråga om detta förfarande.

Slutligen införs i artikel 43 i avtalet en s.k. PPT-regel, vilken överensstämmer med artikel 29 punkt 9 i OECD:s modellavtal. PPT-regeln placeras i en ny punkt 4. Bestämmelsen innebär att en förmån enligt skatteavtalet inte ska ges om ett av de huvudsakliga syftena med ett visst arrangemang eller en viss transaktion har varit att få denna avtalsförmån. Undantag ska dock göras om givandet av förmånen skulle vara i överensstämmelse med ändamålet för och syftet med de relevanta bestämmelserna i skatteavtalet.

4.1.15 Tilläggsprotokollet

Enligt *artikel 18* i tilläggsprotokollet infogas en ny artikel 45a som anger att det bifogade protokollet ska utgöra en integrerande del av avtalet. Genom *artikel 20* i ändringsprotokollet infogas det tilläggsprotokoll som avses. Punkt 1 i tilläggsprotokollet förtydligar endast att uttrycket ”avtalslutande stat” omfattar de tyska delstaterna (”Länder”) enligt tysk grundlag. Någon ändring i sak görs alltså inte och genom detta generella förtydligande blir i förekommande fall hänvisningar till delstaterna överflödiga. Genom *artikel 10* i ändringsprotokollet tas därför referenser till delstaterna bort i artikel 19 punkt 1–3 i avtalet.

I punkt 2 i tilläggsprotokollet finns ett förtydligande avseende tillämpningen av artikel 1 punkt 2 och artikel 10 i avtalet vad gäller utdelning. Det klargörs att om utdelning som uppbärs av eller via en person eller ett arrangemang som är föremål för delägarbeskattning, enligt skattelagstiftningen i en avtalsslutande stat anses förvärvat av en person med hemvist i den staten, ska artikel 10 tillämpas som om personen med hemvist erhöll utdelningen direkt.

4.1.16 Övriga ändringar

I samband med att nya eller ändrade bestämmelser kommenteras i de föregående avsnitten anges även i förekommande fall om berörda artiklar eller punkter omnumreras. Ändringsprotokollet innebär emellertid att även ett antal andra bestämmelser i det nuvarande avtalet omnumreras utan att ändras innehållsmässigt. Enligt *artikel 11* i ändringsprotokollet justeras numreringen av underpunkterna i artikel 23 punkt 1 b). De underpunkter som nu benämns aa)–dd) omnumreras till 1)–4). Detta innebär att endast den tyska språkversionen ändras och därmed har båda språkversionerna samma typ av numrering för de olika nivåerna av underpunkter. Enligt *artikel 19* i ändringsprotokollet utgår artikel 47 punkt b), som avser arvs- och gåvoskatt. Som en följd av detta omnumreras punkt c) i samma artikel till punkt b).

4.1.17 Protokollets ikraftträdande

Artikel 22 i ändringsprotokollet innehåller ikraftträdandebestämmelser, se avsnitt 4.

5 Konsekvenser

Genom förslagen i denna proposition ändras det nu gällande skatteavtalet mellan Sverige och Tyskland i enlighet med protokollet av den 18 januari 2023. Förslagen förväntas inte ge upphov till någon offentligfinansiell effekt. Förslagen förväntas inte heller ge upphov till någon ökad arbetsbörda för Skatteverket eller för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslagen torde inte heller medföra några märkbara effekter på vare sig inkomstfördelningen eller den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män. Förslagen bedöms i övrigt inte ha effekter på sysselsättning, miljö eller integration.

Protokollet

Protokoll om ändring i avtalet av den 14 juli 1992 mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning (Svensk-tyskt skatteavtal)

Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland,

som önskar ändra avtalet av den 14 juli 1992 mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och på arv och gåva samt för att lämna ömsesidig handräckning vid beskattning (Svensk-tyskt skatteavtal) (i det följande benämnt ”avtalet”),

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Avtalets titel utgår och ersätts av följande:

”Avtal mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet samt förhindrande av skatteflykt och skatteundragande”

Protokoll zur Änderung des Abkommens vom 14. Juli 1992 zwischen dem Königreich Schweden und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung bei den Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie bei den Erbschaft- und Schenkungsteuern und zur Leistung gegenseitigen Beistands bei den Steuern (Schwedisch-deutsches Steuerabkommen)

Das Königreich Schweden und die Bundesrepublik Deutschland –

von dem Wunsch geleitet, das Abkommen vom 14. Juli 1992 zwischen dem Königreich Schweden und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung bei den Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie bei den Erbschaft- und Schenkungsteuern und zur Leistung gegenseitigen Beistands bei den Steuern (Schwedisch-deutsches Steuerabkommen) (im Folgenden als „Abkommen“ bezeichnet) zu ändern –

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

Der Titel des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Bundesrepublik Deutschland zur Beseitigung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie zur Verhinderung der Steuerverkürzung und -umgehung“.

Artikel 2

Avtalets ingress utgår och ersätts av följande:

”Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland, som önskar att ytterligare utveckla sina ekonomiska förbindelser och fördjupa sitt samarbete i skattefrågor,

som avser att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet utan att skapa förutsättningar för ickebeskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom så kallad ”treaty-shopping”, som syftar till att personer med hemvist i en stat som inte är part till detta avtal indirekt ska få förmåner enligt detta avtal),

har kommit överens om följande:”

Artikel 3

Artikel 1 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Artikel 1
Personer på vilka avtalet tillämpas

1. Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalslutande stat eller i båda avtalslutande staterna.

2. Vid tillämpningen av detta avtal ska inkomst som förvärvas av eller genom en sammanslutning eller ett arrangemang, som enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalslutande staterna helt eller delvis är föremål för delägarbeskattning, anses förvärvat av en

Artikel 2

Die Präambel des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Das Königreich Schweden und die Bundesrepublik Deutschland – von dem Wunsch geleitet, ihre wirtschaftlichen Beziehungen weiterzuentwickeln und ihre Zusammenarbeit in Steuersachen zu vertiefen,

in der Absicht, auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen eine Doppelbesteuerung zu beseitigen, ohne Möglichkeiten zur Nicht- oder Niedrigbesteuerung durch Steuerverkürzung oder -umgehung (unter anderem durch missbräuchliche Gestaltungen mit dem Ziel des Erhalts von in diesem Abkommen vorgesehenen Erleichterungen zum mittelbaren Nutzen von in Drittstaaten ansässigen Personen) zu schaffen – sind wie folgt übereingekommen:“

Artikel 3

Artikel 1 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Artikel 1
Unter das Abkommen fallende Personen

(1) Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

(2) Im Sinne dieses Abkommens gelten Einkünfte, die von Rechtsträgern oder Gebilden oder über Rechtsträger oder Gebilde bezogen werden, die nach dem Steuerrecht eines der Vertragsstaaten als vollständig oder teilweise steuerlich transparent behandelt werden, als

person med hemvist i en avtals-
slutande stat till den del som
inkomsten enligt skattelagstift-
ningen i den staten behandlas som
inkomst hos en person med hemvist
i staten i fråga.”

Artikel 4

Artikel 2 i avtalet utgår och
ersätts av följande:

”Artikel 2
Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal ska tillämpas på
skatter på inkomst och på för-
mogenhet som påförs för en avtals-
slutande stats, dess politiska under-
avdelningars eller lokala myndig-
heters räkning, oberoende av det
sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på
förmögenhet förstås alla skatter
som tas ut på inkomst eller för-
mogenhet i dess helhet eller på
delar av inkomst eller förmögenhet,
däri inbegripet skatter på vinst på
grund av överlåtelse av lös eller fast
egendom, samt skatter på värde-
stegring.

3. De skatter på vilka detta avtal
tillämpas är:

a) i Förbundsrepubliken Tysk-
land:

1) inkomstskatten (die Einkom-
mensteuer),

2) bolagsskatten (die Körper-
schaftsteuer),

3) näringsskatten (die Gewerbe-
steuer), och

4) förmögenhetsskatten (die Ver-
mögensteuer),

däri inbegripet de tillägg som tas
ut därpå (i det följande benämnd
”tysk skatt”),

Einkünfte einer in einem Vertrags-
staat ansässigen Person, jedoch nur,
soweit die Einkünfte für Zwecke
der Besteuerung durch diesen Staat
als Einkünfte einer in diesem Staat
ansässigen Person behandelt wer-
den.“

Artikel 4

Artikel 2 des Abkommens wird
gestrichen und durch folgenden
Wortlaut ersetzt:

„Artikel 2
*Unter das Abkommen fallende
Steuern*

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne
Rücksicht auf die Art der Erhe-
bung, für Steuern vom Einkommen
und vom Vermögen, die für
Rechnung eines Vertragsstaats oder
seiner Gebietskörperschaften erho-
ben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen
und vom Vermögen gelten alle
Steuern, die vom Gesamteinkom-
men, vom Gesamtvermögen oder
von Teilen des Einkommens oder
des Vermögens erhoben werden,
einschließlich der Steuern vom
Gewinn aus der Veräußerung be-
weglichen oder unbeweglichen
Vermögens sowie der Steuern vom
Vermögenszuwachs.

(3) Zu den Steuern, für die das
Abkommen gilt, gehören

a) in der Bundesrepublik
Deutschland

1) die Einkommensteuer,

2) die Körperschaftsteuer,

3) die Gewerbesteuer und

4) die Vermögensteuer,

einschließlich der hierauf erho-
benen Zuschläge (im Folgenden als
„deutsche Steuer“ bezeichnet);

- b) i Sverige:
- 1) den statliga inkomstskatten,
 - 2) kupongskatten,
 - 3) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta,
 - 4) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.,
 - 5) den kommunala inkomstskatten, och
 - 6) statlig förmögenhetsskatt,

(i det följande benämnd ”svensk skatt”).

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter under-tecknandet av avtalet tas ut vid sidan av eller i stället för de skatter som anges i punkt 3. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna ska meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i deras skattelagstiftning.”

Artikel 5

1. Artikel 3 punkt 1 a) i avtalet utgår och ersätts av följande:

”a) ”Förbundsrepubliken Tyskland” åsyftar, när uttrycket används i geografisk betydelse, såväl Förbundsrepubliken Tysklands territorium som den del av havsbotten, dess underlag och överliggande vatten i anslutning till territorialhavet, över vilka Förbundsrepubliken Tyskland i överensstämmelse med folkrätten och

- b) in Schweden
- 1) die staatliche Einkommensteuer (den statliga inkomstskatten),
 - 2) die Abzugsteuer auf Dividenden (kupongskatten),
 - 3) die Einkommensteuer für beschränkt Steuerpflichtige (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta),
 - 4) die Einkommensteuer für beschränkt steuerpflichtige Künstler und Sportler (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.),
 - 5) die Gemeindeeinkommensteuer (den kommunala inkomstskatten) und
 - 6) die Vermögensteuer (statlig förmögenhetsskatt)
- (im Folgenden als „schwedische Steuer“ bezeichnet).

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den in Absatz 3 genannten Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.“

Artikel 5

(1) Artikel 3 Absatz 1 Buchstabe a des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„a) umfasst der Ausdruck „Bundesrepublik Deutschland“, wenn im geographischen Sinn verwendet, das Hoheitsgebiet der Bundesrepublik Deutschland sowie das an das Küstenmeer angrenzende Gebiet des Meeresbodens, seines Untergrunds und der darüberliegenden Wassersäule, in dem die Bundesrepublik Deutschland in

sin interna lagstiftning utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion i syfte att utforska, utnyttja, bevara eller kontrollera såväl levande som icke-levande naturtillgångar eller för att producera energi från förnybara energikällor.”

2. Artikel 3 punkt 1 b) i avtalet utgår och ersätts av följande:

”b) ”Sverige” åsyftar Konungariket Sverige och, när uttrycket används i geografisk betydelse, innefattar Sveriges territorium, Sveriges territorialhav och andra havsområden över vilka Sverige i överensstämmelse med folkrättens regler utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion,”

3. Artikel 3 punkt 1 i)–k) i avtalet utgår och ersätts av följande:

”i) ”medborgare” åsyftar

1) i fråga om Förbundsrepubliken Tyskland, alla tyskar i den betydelse detta uttryck har i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag och alla juridiska personer, handelsbolag eller andra personsammanslutningar som bildats enligt den lagstiftning som gäller i Förbundsrepubliken Tyskland,

2) i fråga om Sverige, alla fysiska personer som är svenska medborgare och alla juridiska personer, handelsbolag eller andra personsammanslutningar som bildats enligt den lagstiftning som gäller i Sverige,

Übereinstimmung mit dem Völkerrecht und ihren innerstaatlichen Rechtsvorschriften souveräne Rechte oder Hoheitsbefugnisse zum Zweck der Erforschung, Ausbeutung, Erhaltung und Bewirtschaftung der lebenden und nicht lebenden natürlichen Ressourcen oder zur Energieerzeugung aus erneuerbaren Energieträgern ausübt;“

(2) Artikel 3 Absatz 1 Buchstabe b des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„b) bedeutet der Ausdruck „Schweden“ das Königreich Schweden und umfasst, wenn im geographischen Sinn verwendet, das Staatsgebiet, das Küstenmeer Schwedens sowie sonstige Meeresgebiete, in denen Schweden nach dem Völkerrecht souveräne Rechte oder Hoheitsbefugnisse ausübt;“.

(3) Artikel 3 Absatz 1 Buchstaben i bis k des Abkommens werden gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„i) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehöriger“

1) in bezug auf die Bundesrepublik Deutschland alle Deutschen im Sinne des Grundgesetzes für die Bundesrepublik Deutschland und alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in der Bundesrepublik Deutschland geltenden Recht errichtet worden sind;

2) in bezug auf Schweden alle natürlichen Personen, die die schwedische Staatsangehörigkeit besitzen und alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen,

j) ”behörig myndighet” åsyftar

1) i Förbundsrepubliken Tyskland, den federala finansministern eller den myndighet till vilken denne har delegerat sina befogenheter,

2) i Sverige, finansministern, dennes befullmäktigade ombud eller den myndighet till vilken denne har delegerat sina befogenheter.”

4. Artikel 3 punkt 2 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den stats lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.”

Artikel 6

Artikel 4 punkt 1 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”1. Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat” person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet och innefattar också denna stat, dess politiska underavdelningar eller

die nach dem in Schweden geltenden Recht errichtet worden sind; j) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“

1) in der Bundesrepublik Deutschland den Bundesminister der Finanzen oder die Behörde, an die er seine Befugnisse delegiert hat;

2) in Schweden den Finanzminister, seinen Bevollmächtigten oder die Behörde, an die er seine Befugnisse delegiert hat.“

(4) Artikel 3 Absatz 2 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.“

Artikel 6

Artikel 4 Absatz 1 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck ‚in einem Vertragsstaat ansässige Person‘ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort aufgrund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat

lokala myndigheter. Detta uttryck inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.”

Artikel 7

Artikel 7 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Artikel 7 *Inkomst av rörelse*

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten från där beläget fasta driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället beskattas i den andra staten i enlighet med bestämmelserna i punkt 2.

2. Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 23, ska den inkomst som i vardera avtalslutande staten är hänförlig till det fasta driftstället som avses i punkt 1 vara den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, särskilt med avseende på driftställets mellanhavanden med andra delar av företaget, om det hade varit ett fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor, med beaktande av de funktioner som utförts, tillgångar som har använts och risker som företaget har tagit genom det fasta driftstället och genom andra delar av företaget.

und jede seiner Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.“

Artikel 7

Artikel 7 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Artikel 7 *Unternehmensgewinne*

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Geschäftstätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Geschäftstätigkeit auf diese Weise aus, so können die Gewinne, die der Betriebsstätte in Übereinstimmung mit Absatz 2 zugerechnet werden können, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Im Sinne dieses Artikels und des Artikels 23 handelt es sich bei den Gewinnen, die in jedem Vertragsstaat einer in Absatz 1 genannten Betriebsstätte zugerechnet werden können, um die Gewinne, welche die Betriebsstätte, insbesondere in ihren wirtschaftlichen Beziehungen mit anderen Teilen des Unternehmens, voraussichtlich erzielen würde, wenn sie ein selbständiges und unabhängiges Unternehmen wäre, das die gleichen oder ähnliche Tätigkeiten unter den gleichen oder ähnlichen Bedingungen ausübt, unter Berücksichtigung der von dem Unternehmen durch die Betriebsstätte und durch die anderen Teile des Unternehmens ausgeübten Funk-

3. Om en avtalsslutande stat, i enlighet med punkt 2, justerar de inkomster som är hänförliga till ett fast driftställe för ett företag med hemvist i en av de avtalsslutande staterna, och därmed beskattar företaget för inkomster som har varit föremål för beskattning i den andra staten, ska denna andra avtalsslutande stat, i den utsträckning som är nödvändig för att undvika dubbelbeskattning avseende dessa inkomster, genomföra vederbörlig justering om den instämmer med den justering som gjorts av den förstnämnda staten. Om den andra avtalsslutande staten inte instämmer, ska de avtalsslutande staterna genom ömsesidig överenskommelse söka undanröja uppkommen dubbelbeskattning.

4. Om det i inkomst av rörelse ingår inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar i detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av bestämmelserna i denna artikel.”

Artikel 8

Artikel 9 punkt 2 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skatte-

tionen, genutzten Vermögenswerte und übernommenen Risiken.

(3) Wenn in Übereinstimmung mit Absatz 2 ein Vertragsstaat die Gewinne, die der Betriebsstätte eines Unternehmens eines Vertragsstaats zugerechnet werden können, berichtigt und Gewinne des Unternehmens entsprechend besteuert, die bereits im anderen Staat besteuert wurden, wird der andere Vertragsstaat, soweit zur Beseitigung einer Doppelbesteuerung dieser Gewinne erforderlich, eine entsprechende Änderung vornehmen, wenn er der Berichtigung des erstgenannten Staates zustimmt; stimmt der andere Vertragsstaat nicht zu, so werden sich die Vertragsstaaten bemühen, eine sich daraus ergebende Doppelbesteuerung durch Verständigung zu beseitigen.

(4) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens gesondert behandelt werden, so werden jene Artikel durch diesen Artikel nicht berührt.“

Artikel 8

Artikel 9 Absatz 2 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet – und entsprechend besteuert –, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem anderen Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unterneh-

belopp som påförts inkomsten där. Vid sådan justering iaktas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska vid behov överlägga med varandra.”

men miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.“

Artikel 9

I artikel 15 punkt 4 i avtalet utgår orden ”artikel 40” och ersätts med orden ”artikel 39”.

Artikel 9

In Artikel 15 Absatz 4 des Abkommens wird die Bezeichnung „Artikel 40“ durch die Bezeichnung „Artikel 39“ ersetzt.

Artikel 10

1. I artikel 19 punkt 1 och 2 i avtalet utgår orden ”delstater eller”.

Artikel 10

(1) In Artikel 19 Absätze 1 und 2 des Abkommens wird die Bezeichnung „einem seiner Länder,“ gestrichen.

2. I artikel 19 punkt 3 i avtalet utgår orden ”delstater eller”.

(2) In Artikel 19 Absatz 3 des Abkommens wird die Bezeichnung „eines seiner Länder,“ gestrichen.

3. Artikel 19 punkt 4 a) i avtalet utgår och ersätts av följande:

(3) Artikel 19 Absatz 4 Buchstabe a des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

”a) (Upphävd)”

„a) (Aufgehoben)“.

4. Sista meningen i artikel 19 punkt 4 i avtalet utgår.

(4) Der letzte Satz von Artikel 19 Absatz 4 des Abkommens wird aufgehoben.

Artikel 11

Punkterna aa)–dd) i artikel 23 punkt 1 b) omnumreras till 1)–4).

Artikel 11

In Artikel 23 Absatz 1 Buchstabe b) des Abkommens wird die Untergliederung in die Doppelbuchstaben aa) bis dd) durch die Ziffern 1) bis 4) ersetzt.

Artikel 12

Artiklarna 24–28 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Artiklarna 24–28 (Upphävda)”

Artikel 13

Artiklarna 29 och 30 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Artikel 29

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2.

2. Upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt punkt 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsyftas i punkt 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna

Artikel 12

Die Artikel 24 bis 28 des Abkommens werden gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Artikel 24 bis 28 (aufgehoben)“.

Artikel 13

Die Artikel 29 und 30 des Abkommens werden gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Artikel 29

Informationsaustausch

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Verwaltung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt.

(2) Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Festsetzung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung, der Entscheidung über Rechtsbehelfe hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen

vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av detta får upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit användas för andra ändamål när sådana upplysningar får användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna ger tillstånd för sådan användning.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (*ordre public*).

4. Då en avtalsslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel ska den andra avtalsslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i punkt 3, men detta medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra lämna upplysningar uteslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offenlegen. Ungeachtet der Sätze 1 bis 3 können Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, für andere Zwecke verwendet werden, wenn sie nach dem Recht beider Staaten für diese anderen Zwecke verwendet werden können und die zuständige Behörde des übermittelnden Staates dieser Verwendung zugestimmt hat.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

c) Informationen zu erteilen, die ein Betriebs-, Geschäfts-, Gewerbe-, Handels- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung (*ordre public*) widerspräche.

(4) Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn er diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die in Satz 1 enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen nach Absatz 3, aber diese Beschränkungen sind nicht so auszulegen, als könnte ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen,

5. Bestämmelserna i punkt 3 medför inte rätt för en avtalslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

Artikel 30

Bistånd vid indrivning av skatter

1. De avtalslutande staterna ska bistå varandra vid indrivning av skattefordringar. Sådant bistånd begränsas inte av artiklarna 1 och 2. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna får träffa överenskommelse om den närmare tillämpningen av denna artikel.

2. Med uttrycket ”skattefordran” förstås i denna artikel en fordran på ett belopp avseende skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalslutande staterna, deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, i den mån beskattningen inte strider mot detta avtal eller mot något annat instrument till vilket de avtalslutande staterna är parter, samt ränta, administrativa straffavgifter och kostnader för indrivning eller säkringsåtgärd som hänför sig till sådant belopp.

3. När en skattefordran i en avtalslutande stat är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och fordran ska betalas av en person som enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra dess indrivning, ska denna skattefordran, på begäran

weil er kein innerstaatliches Interesse an diesen Informationen hat.

(5) Absatz 3 ist nicht so auszulegen, als könnte ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Finanzinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf Eigentumsanteile an einer Person beziehen.

Artikel 30

Amtshilfe bei der Steuererhebung

(1) Die Vertragsstaaten leisten sich gegenseitige Amtshilfe bei der Erhebung von Steueransprüchen. Diese Amtshilfe wird durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können durch Verständigung regeln, wie dieser Artikel durchzuführen ist.

(2) Der Ausdruck „Steueranspruch“ im Sinne dieses Artikels bedeutet einen Betrag, der aufgrund von Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, geschuldet wird, soweit die entsprechende Besteuerung nicht diesem Abkommen oder anderen Übereinkünften, denen die Vertragsstaaten beigetreten sind, widerspricht, sowie mit diesem Betrag zusammenhängende Zinsen, Geldbußen sowie Vollstreckungskosten und Kosten für Sicherungsmaßnahmen.

(3) Ist ein Steueranspruch eines Vertragsstaats nach dem Recht dieses Staates vollstreckbar und wird er von einer Person geschuldet, die zu diesem Zeitpunkt nach dem Recht dieses Staates die Vollstreckung nicht verhindern kann, so wird dieser Steueranspruch auf

av den behöriga myndigheten i denna stat, erkänns för indrivning av den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten. Denna skattefordran ska drivas in av den andra staten enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning om verkställighet och indrivning som om fordran vore en av dess egna skattefordringar.

4. När en skattefordran i en avtalslutande stat enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen ska denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkänns för vidtagande av säkringsåtgärder av den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten. Den andra staten ska vidta säkringsåtgärder avseende denna skattefordran enligt bestämmelserna i dess lagstiftning som om denna vore en av dess egna skattefordringar. Detta gäller även om skattefordringen vid tidpunkten då sådana åtgärder vidtas inte är verkställbar i den förstnämnda staten eller ska betalas av en person som har rätt att förhindra dess indrivning.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 3 och 4 ska en skattefordran som erkänts av en avtalslutande stat enligt punkt 3 eller 4, i denna stat inte omfattas av tidsfrister eller ges någon förmånsrätt som gäller för en skattefordran enligt lagstiftningen i denna stat på grund av fordringens art. En skattefordran som erkänts av en avtalslutande stat enligt punkt 3 eller 4 ska inte heller ges förmånsrätt som gäller för denna skattefordran en-

Ersuchen der zuständigen Behörde dieses Staates für die Zwecke der Erhebung von der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats anerkannt. Der Steueranspruch wird von dem anderen Staat nach dessen Rechtsvorschriften über die Vollstreckung und Erhebung der eigenen Steuern erhoben, als handelte es sich bei dem Steueranspruch um einen Steueranspruch dieses anderen Staates.

(4) Handelt es sich bei einem Steueranspruch eines Vertragsstaats um einen Anspruch, bei dem dieser Staat nach seinem Recht Maßnahmen zur Sicherung der Erhebung erlassen kann, so wird dieser Steueranspruch auf Ersuchen der zuständigen Behörde dieses Staates zum Zweck der Einleitung von Sicherungsmaßnahmen durch die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats anerkannt. Dieser andere Staat leitet in Übereinstimmung mit den eigenen Rechtsvorschriften Sicherungsmaßnahmen in Bezug auf diesen Steueranspruch ein, als wäre der Steueranspruch ein Steueranspruch dieses anderen Staates, selbst wenn der Steueranspruch im Zeitpunkt der Einleitung dieser Maßnahmen in dem erstgenannten Staat nicht vollstreckbar ist oder von einer Person geschuldet wird, die berechtigt ist, die Vollstreckung zu verhindern.

(5) Ungeachtet der Absätze 3 und 4 unterliegt ein von einem Vertragsstaat für die Zwecke des Absatzes 3 oder 4 anerkannter Steueranspruch als solcher in diesem Staat nicht den Verjährungsfristen oder den Bestimmungen über vorrangige Behandlung eines Steueranspruchs nach dem Recht dieses Staates. Auch hat ein Steueranspruch, der von einem Vertragsstaat für die Zwecke des Absatzes 3 oder 4 anerkannt wurde, in diesem

ligt lagstiftningen i den andra avtalslutande staten.

6. Förfaranden som rör förekomsten, giltigheten eller den beloppsmässiga omfattningen av en skattefordran i en avtalslutande stat ska inte anhängiggöras vid domstolar eller administrativa myndigheter i den andra avtalslutande staten.

7. Om, efter det att en begäran gjorts av en avtalslutande stat enligt punkt 3 eller 4 men innan den andra avtalslutande staten drivit in och överfört skattefordran till den förstnämnda staten, den skattefordran det gäller upphör att vara

a) i fall som avses i punkt 3, en skattefordran i den förstnämnda staten som är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och som gäldenären enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra indrivningen av, eller

b) i fall som avses i punkt 4, en skattefordran i den förstnämnda staten som enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen,

ska den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten om detta och i enlighet med vad den andra staten bestämmer ska den förstnämnda staten antingen vilandeförklara eller återkalla sin begäran.

8. Bestämmelserna i denna artikel medför inte skyldighet för en avtalslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtals-

Staat nicht den Vorrang, den dieser Steueranspruch nach dem Recht des anderen Vertragsstaats hat.

(6) Verfahren im Zusammenhang mit dem Bestehen, der Gültigkeit oder der Höhe eines Steueranspruchs eines Vertragsstaats können nicht bei den Gerichten oder Verwaltungsbehörden des anderen Vertragsstaats eingeleitet werden.

(7) Verliert der betreffende Steueranspruch, nachdem das Ersuchen eines Vertragsstaats nach Absatz 3 oder 4 gestellt wurde und bevor der andere Vertragsstaat den betreffenden Steueranspruch erhoben und an den erstgenannten Staat ausgezahlt hat,

a) im Fall eines Ersuchens nach Absatz 3 seine Eigenschaft als Steueranspruch des erstgenannten Staates, der nach dem Recht dieses Staates vollstreckbar ist und von einer Person geschuldet wird, die zu diesem Zeitpunkt nach dem Recht dieses Staates die Vollstreckung nicht verhindern kann, oder

b) im Fall eines Ersuchens nach Absatz 4 seine Eigenschaft als Steueranspruch des erstgenannten Staates, für den dieser Staat nach seinem Recht Maßnahmen zur Sicherung der Erhebung erlassen kann,

so teilt die zuständige Behörde des erstgenannten Staates dies der zuständigen Behörde des anderen Staates unverzüglich mit, und nach Wahl des anderen Staates setzt der erstgenannte Staat das Ersuchen aus oder nimmt es zurück.

(8) Dieser Artikel ist nicht so auszulegen, als verpflichtete er einen Vertragsstaat,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis

slutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) vidta åtgärder som skulle strida mot allmänna hänsyn (*ordre public*),

c) lämna bistånd om den andra avtalsslutande staten inte vidtagit alla rimliga åtgärder för indrivning eller säkringsåtgärder som står till dess förfogande enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis,

d) lämna bistånd i fall där den administrativa bördan för denna stat uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den andra avtalsslutande staten.”

Artikel 14

Artiklarna 31–37 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Artiklarna 31–37 (Upphävda)”

Artikel 15

Artikel 38 punkt 1 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”1. Medborgare i en avtalsslutande stat ska inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastade. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på personer som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.”

dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) Maßnahmen durchzuführen, die der öffentlichen Ordnung (*ordre public*) widersprechen;

c) Amtshilfe zu leisten, wenn der andere Vertragsstaat nicht alle angemessenen Maßnahmen zur Erhebung oder Sicherung seines Steueranspruchs, die nach seinen Gesetzen oder seiner Verwaltungspraxis möglich sind, ausgeschöpft hat;

d) Amtshilfe zu leisten, wenn der Verwaltungsaufwand für diesen Staat im Vergleich zum sich daraus ergebenden Vorteil für den anderen Vertragsstaat unverhältnismäßig hoch ist.“

Artikel 14

Artikel 31 bis 37 des Abkommens werden gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Artikel 31 bis 37 (aufgehoben)“.

Artikel 15

Artikel 38 Absatz 1 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtungen unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit unterworfen sind oder unterworfen werden können. Satz 1 gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.“

Artikel 16

1. Artikel 39 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Artikel 39

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att det påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 38 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken ska läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats ska genomföras utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tveksamhet som uppkommer i fråga

Artikel 16

(1) Artikel 39 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Artikel 39

Verständigungsverfahren

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsbehelfe ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 38 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens

om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter.”

2. Artiklarna 40 och 41 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Artiklarna 40 och 41 (Upphävda)”

Artikel 17

1. Artikel 43 punkt 1 a) i avtalet utgår och ersätts av följande:

”a) de avtalsslutande staterna i fråga om inkomst eller förmögenhet eller delar därav tillämpar sinsemellan olika bestämmelser i avtalet och konsekvensen av denna olika tillämpning blir att inkomsten eller förmögenhetstillgången blir föremål för dubbelbeskattning, icke-beskattning eller lägre beskattning och – när det gäller dubbelbeskattning – frågan inte kan lösas genom förfarande enligt artikel 39, eller”

2. Artikel 43 punkt 2 b) i avtalet utgår och ersätts av följande:

”b) att det hindrar en avtalsslutande stat att tillämpa lagstiftning avseende delägare i utländska

entstehen, durch Verständigung zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam beraten, um eine Doppelbesteuerung in Fällen, die im Abkommen nicht behandelt sind, zu beseitigen.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der Absätze 1 bis 3 unmittelbar miteinander verkehren.“

(2) Die Artikel 40 und 41 des Abkommens werden gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Artikel 40 und 41 (aufgehoben)“.

Artikel 17

(1) Artikel 43 Absatz 1 Buchstabe a des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„a) wenn in den Vertragsstaaten Einkünfte oder Vermögen oder Teile davon unterschiedlichen Abkommensbestimmungen zugeordnet werden und wenn aufgrund dieser unterschiedlichen Zuordnung die betreffenden Einkünfte oder Vermögenswerte doppelt besteuert oder nicht oder niedriger besteuert würden und sich im Fall doppelter Besteuerung dieser Konflikt nicht durch ein Verfahren nach Artikel 39 regeln lässt oder“.

(2) Artikel 43 Absatz 2 Buchstabe b des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„b) hinderte es einen Vertragsstaat, seine Regelungen zur Hinzurechnungsbesteuerung anzuwenden.“

juridiska personer som är föremål för låg beskattning.”

3. Artikel 43 punkt 2 c) i avtalet utgår.

4. Den sista meningen i artikel 43 punkt 2 i avtalet utgår och ersätts av följande:

”Om bestämmelserna i föregående mening föranleder dubbelbeskattning ska de behöriga myndigheterna överlägga enligt bestämmelserna i artikel 39 punkt 3 om att undvika dubbelbeskattning.”

5. Följande nya punkt 4 infogas efter punkt 3 i artikel 43 i avtalet:

”4. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal ska en förmån enligt avtalet inte ges i fråga om en inkomst eller en förmögenhetstillgång, om det med hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen, såvida det inte fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.”

Artikel 18

Följande nya artikel ska infogas efter artikel 45 i avtalet:

(3) Artikel 43 Absatz 2 Buchstabe c des Abkommens wird aufgehoben.

(4) Artikel 43 Absatz 2 Satz 2 des Abkommens wird gestrichen und durch folgenden Wortlaut ersetzt:

„Führt Satz 1 zur Doppelbesteuerung, so beraten die zuständigen Behörden nach Artikel 39 Absatz 3, wie die Doppelbesteuerung zu vermeiden ist.“

(5) Nach Artikel 43 Absatz 3 des Abkommens wird folgender neuer Absatz 4 angefügt:

„(4) Ungeachtet der sonstigen Bestimmungen dieses Abkommens wird eine Vergünstigung nach dem Abkommen nicht für bestimmte Einkünfte oder Vermögenswerte gewährt, wenn unter Berücksichtigung aller maßgeblichen Tatsachen und Umstände die Feststellung gerechtfertigt ist, dass der Erhalt dieser Vergünstigung einer der Hauptzwecke einer Gestaltung oder Transaktion war, die unmittelbar oder mittelbar zu dieser Vergünstigung geführt hat, es sei denn, es wird nachgewiesen, dass die Gewährung dieser Vergünstigung unter diesen Umständen mit dem Ziel und Zweck der einschlägigen Bestimmungen des Abkommens im Einklang steht.“

Artikel 18

Nach Artikel 45 des Abkommens wird folgender neuer Artikel 45a eingefügt:

Det bifogade protokollet ska utgöra en integrerande del av avtalet.”

Artikel 19

1. Artikel 47 punkt b) i avtalet utgår.

2. Punkt c) i artikel 47 omnumreras till punkt b).

Artikel 20

Följande nya protokoll ska fogas till avtalet:

”Protokoll till avtalet mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet samt förhindrande av skatteflykt och skatteundandragande

Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland har kommit överens om följande bestämmelser, vilka ska utgöra en integrerande del av avtalet:

1. Avseende tillämpningen av avtalet

I fråga om Förbundsrepubliken Tyskland förtydligas att uttrycket ”avtalslutande stat” omfattar de tyska delstaterna (”Länder”) enligt tysk grundlag.

Das angefügte Protokoll ist Bestandteil dieses Abkommens.“

Artikel 19

(1) Artikel 47 Buchstabe b des Abkommens wird aufgehoben.

(2) Artikel 47 Buchstabe c des Abkommens wird Buchstabe b

Artikel 20

Dem Abkommen wird folgendes neues Protokoll angefügt:

„Protokoll zu dem Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Bundesrepublik Deutschland zur Beseitigung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie zur Verhinderung der Steuerverkürzung und umgehung

Das Königreich Schweden und die Bundesrepublik Deutschland haben die nachstehenden Bestimmungen vereinbart, die Bestandteil des Abkommens sind:

1. Zur Anwendung des Abkommens im Allgemeinen

Es wird klargestellt, dass der Ausdruck „Vertragsstaat“ im Fall der Bundesrepublik Deutschland auch die Länder umfasst. Der Ausdruck „Länder“ bedeutet die Länder nach dem Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland.

Om utdelning som uppbärs av eller via en person eller ett arrangemang som är föremål för delägarbeskattning enligt skattelagstiftningen i en avtalsslutande stat, anses förvärvad av en person med hemvist i den staten, ska artikel 10 tillämpas som om personen med hemvist erhöll utdelningen direkt.”

Es besteht Einvernehmen darüber, dass, wenn Dividenden, die von steuerlich transparenten Rechtsträgern oder Gebilden oder über steuerlich transparente Rechtsträger oder Gebilde bezogen werden, für Zwecke der Besteuerung durch einen Vertragsstaat als Einkünfte einer in diesem Staat ansässigen Person gelten, Artikel 10 anzuwenden ist, als hätte diese ansässige Person die Dividenden unmittelbar bezogen.“

Artikel 21

Bilagan till avtalet utgår.

Artikel 21

Die Anlage zum Abkommen wird aufgehoben.

Artikel 22

1. Detta ändringsprotokoll ska ratificeras och ratifikationsinstrumenten ska utväxlas så snart som möjligt.

2. Detta ändringsprotokoll träder i kraft den trettionde dagen efter det att ratifikationsinstrumenten har utväxlats. Avtalet såsom ändrat av detta ändringsprotokoll ska därefter tillämpas:

a) i fråga om källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då detta ändringsprotokoll träder i kraft eller senare,

b) i fråga om andra skatter på inkomst och skatter på förmögenhet, på skatt som påförs för beskattningsperiod som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då detta ändringsprotokoll träder i kraft eller senare,

Artikel 22

(1) Dieses Änderungsprotokoll bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich ausgetauscht.

(2) Dieses Änderungsprotokoll tritt am dreißigsten Tag nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft. Das Abkommen in der durch dieses Änderungsprotokoll geänderten Fassung ist daraufhin anzuwenden

a) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres gezahlt oder gutgeschrieben werden, das dem Tag folgt, an dem dieses Änderungsprotokoll in Kraft tritt;

b) bei den übrigen Steuern vom Einkommen und den Steuern vom Vermögen auf die Steuern, die für Veranlagungszeiträume erhoben werden, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres beginnen, das dem Tag folgt, an dem dieses Änderungsprotokoll in Kraft tritt;

c) i fråga om arvskatt, på kvarlåtenskap efter person som avlider den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då detta ändringsprotokoll träder i kraft eller senare,

d) i fråga om gåvoskatt, på gåva som sker den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då detta ändringsprotokoll träder i kraft eller senare.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2, ska bestämmelserna i artiklarna 29 och 30 i avtalet, såsom ändrade av artikel 13 i detta ändringsprotokoll, tillämpas från och med den dag då ändringsprotokollet träder i kraft, oavsett vilken beskattningsperiod som frågan eller beskattningsanspråket hänförs till.

Som skedde i Stockholm den 18 januari 2023, i två exemplar på svenska och tyska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Konungariket Sverige

Carolina Lindholm

För Förbundsrepubliken Tyskland

Joachim Bertele

c) bei der Erbschaftsteuer auf Nachlässe von Personen, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres sterben, das dem Tag folgt, an dem dieses Änderungsprotokoll in Kraft tritt;

d) bei der Schenkungsteuer auf Schenkungen, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres ausgeführt werden, das dem Tag folgt, an dem dieses Änderungsprotokoll in Kraft tritt.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 werden die Artikel 29 und 30 des Abkommens in der durch Artikel 13 dieses Änderungsprotokolls geänderten Fassung ab dem Tag des Inkrafttretens dieses Änderungsprotokolls wirksam, unabhängig von dem Veranlagungszeitraum, auf den sich der Sachverhalt oder Steueranspruch bezieht.

Geschehen zu Stockholm am 18. Januar 2023 in zwei Urschriften, jede in schwedischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für das Königreich Schweden

Carolina Lindholm

Für die Bundesrepublik Deutschland

Joachim Bertele

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 maj 2023

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden Busch, Billström, Svantesson, Ankarberg Johansson, Edholm, J Pehrson, Waltersson Grönvall, Strömmer, Roswall, Forssmed, Tenje, Slottnér, M Persson, Wykman, Malmer Stenergard, Kullgren, Liljestränd, Brandberg, Pourmokhtari

Föredragande: statsrådet Svantesson

Regeringen beslutar proposition Ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Tyskland